

TRÓJPIEŚNI POEMATY JÓZEFA.

Należy wiedzieć, że te trójpieśni w dawnych drukowanych Triodionach były umieszczane do śpiewania na Liturgiach, u Greków są zaś odmawiane na powieczerzach z teotokionami kanonów. Na Liturgiach natomiast śpiewają kanon święta, każdego dnia po jednej pieśni, a mianowicie: w niedzielę pieśń trzecia i szósta, w poniedziałek pieśń pierwsza, we wtorek pieśń czwarta, w środę pieśń piąta, w czwartek pieśń siódma, w piątek pieśń ósma, w sobotę pieśń dziewiąta. Z tego powodu idąc za tekstem greckim, z którego przetłumaczono ten Pentekostarion, drukujemy i te trójpieśni, aby nie naruszać tekstu i porządku greckiego, dodając je na końcu tej książki, aby śpiewać je z kanonami Bogurodzicy na powieczerzu. Gdzie jest trójpieśń, opuszcza się pieśni kanonu Bogurodzicy, a na Liturgiach kanonu święta, jak to ukazano.

W poniedziałek drugiego tygodnia po święcie Paschy.

Trójpieśń z akrostychem: **Opiewa Ciebie Józef. Ton 1.**

Pieśń 1

Hirmos: Twoja zwycięska prawica wspaniale wysławiła się w mocy, ona bowiem, o Nieśmiertelny, jako wszechmocna starła przeciwników i otworzyła Izraelitom nową drogę na głębokości morza.

Zaśpiewajmy Bogu jako zwycięzcy, który śmiercią zwyciężył śmierć, wskrzesił ze sobą rodzaj ludzki i obficie uczcił niezniszczalnością.

Będąc związanym śmiertelnymi więzami jako Mocny rozerwałeś je, wyzwoliwszy ludzi ze zniszczenia, wskrzesiłeś z otchłani opiewających panowanie Twoje, wielce miłościwy.

Chwała. Łaskawy Chryste, który ze względu na mnie dobrowolnie zstąpiłeś aż do otchłani, mnie leżącego w grobie grzechów i w jamie przestępstw Twoim nawiedzeniem wskrzesiwszy okazałeś miłosierdzie.

I teraz. Teotokion: Widząc Chrystusa cielesnie powstałego z martwych, Bogurodzico, radowałaś się. Przeto i mnie wyproś teraz radość czyniąca płacz, abym wtedy odnalazł Bożą pociechę, Czysta.

Pieśń 8

Hirmos: W piecu dzieci izraelskie jak w tyglu bardziej błyszczą niż złoto cnotą pobożności i głosily: Błogosławcie Pana wszystkie dzieła Pańskie, śpiewajcie i wywyższajcie Go na wieki.

Krzyżem Twoim rozwiązałeś klątwę, złożony w grobie zrzuciłeś mroczne królestwa otchłani, Chryste mój Jezusie, i zmartwychwstawszy wskrzesiłeś ze sobą całe stworzenie. Przeto opiewamy Ciebie na wszystkie wieki.

Gdy wstąpiłeś na krzyż zgasło słońce, a gdy zstępowałeś do otchłani, Przyjacielu człowieka, światłość zajaśniała duszom będącym w ciemności i pogrzebanym przez gorzką śmierć. Przeto opiewamy Ciebie na wszystkie wieki.

Chwała. Rozwiąż mnie związanego więzami grzechów, Chryste, i oświeć mnie Bożą Światłością pokuty, Zbawco, któryś wybawił ludzi z wiecznej ciemności przez Twoje budzące bojaźń zmartwychwstanie, które opiewamy na wszystkie wieki.

I teraz. Teotokion: Na rękach nosiłaś Chrystusa w Ciebie wcielonego, Dziewico, módl się do Niego, aby przyjął teraz i mnie, zbłąkanego na wszelakich bezdrożach życia i przez niezliczone grzechy, zawsze nękanego

przez lenistwo.

Pieśń 9

Hirmos: **O**braz Twego czystego zrodzenia pokazał Krzew gorejący i niespalający się, i teraz wygaś w nas piec gwałtownych pokus, prosimy, abyśmy Ciebie, Bogurodzico, nieustannie wywyższali.

Słońce omroczyło się, widząc Ciebie, Słowo, Słońce Niezachodzące, krzyżowanego między łąkami. Góry, pagórki, ziemia i morze zatrzęsły się, otchłań zadrżała wypuszczając więźniów, których trzymała, śpiewających Tobie.

Objawiłeś się jak wielkie słońce, zaszedłeś pod ziemię i zajaśniałeś zmarłym, Niezachodząca Jasności, oświeciwszy chwalebnie krańce ziemi. Przeto nieustannie Ciebie wywyższamy, Dawco życia.

Zbawicielu Jezusie, który Twoją śmiercią zniszczyłeś śmierć, wskrzesiwszy zaś przez nią trzymanych, wskrzesz i mnie, znajdującego się w bezdennej jamie śmiertelności żądź i grzechów, wzywam do Ciebie, Przyjacielu człowieka.

Chwała. Niewiasty z mirrą płacząc wcześniej rano przyszły do grobu i nie znalazłszy Ciebie ujrzały anioła siedzącego w białych szatach i wołającego: Zmartwychwstał Pan, spieszcie ogłosić powstanie Jego uczniom.

I teraz. Teotokion: Zdziwiło się całe stworzenie, Władczyni, Twoją tajemnicą zrodzenia. Zrodziłaś bowiem Boga Emanuela, który ze względu na nas stał się człowiekiem, Nieskalana, i krzyżem swoim zniszczył niewolę śmierci.

✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠

We wtorek drugiego tygodnia po święcie Paschy.

Trójpieśń z akrostychem: Zaśpiewam Bogu, Józef. Ton 1.

Pieśń 1

Hirmos: **P**atrzcie, patrzcie, że ja jestem Bogiem, który z manny uczynił deszcz i z kamienia wytoczył dawno temu wodę memu ludowi na pustyni, prawicą potężną i mocą moją.

Śpiewajmy dzisiaj Panu, wykrzykując ukrzyżowanemu za nas, który rzucił wroga sprawcę zła, został złożony w grobie i ożywił zmarłych przez swoje zmartwychwstanie.

Święty jest Pan, który powstał z martwych po trzech dniach jako Mocny, wspaniale objawił się uczniom i napełnił ich dusze niewypowiedzianą radością, poprzednio pełne smutku.

Chwała. Słowo współwieczne Ojcu niemającemu początku, współtronujące, zostało ukrzyżowane i policzone ze zmarłymi, zmartwychwstało jako Mocny, ożywiając moją duszę zmarłą przez przestępstwa.

I teraz. Teotokion: **O**, cuda Twoje! **O**, przedziwne wieści! Rodzisz bowiem cielesnie Boga, który rozerwie więzy śmierci i wyrwie ludzi ze zniszczenia, czysta Łaski Pełna.

Pieśń 8

Hirmos: Którego niebieskie zastępy sławią i drżą przed Nim Cherubini, i Serafini, wszystko, co oddycha, i całe stworzenie niech opiewa, błogosławi i wywyższa na wszystkie wieki.

Całe stworzenie płacze z powodu Twojej męki, Dobry, słońce omroczy się, gdy umrzesz na krzyżu i siedzący w ciemności ujrzą wielką Światłość, śpiewając Tobie, Szczodry.

Zadrzała otchłań, widząc Ciebie z duszą idącego do niej, Chryste Królu wszystkich, i oddała zmarłych od wieków, wyśpiewujących Twoją przyjaźń do człowieka.

Chwała. Objawiłeś się, Chryste, powstawszy z grobu, niewiastom niosącym wonności i przemieniłeś ich płacz, będąc na wieki pocieszeniem wszystkich.

I teraz. Teotokion: Widząc Boga, którego zrodziłaś, powstałego z martwych, okazałaś się pełną radości, Dziewico Mario. Módl się przeto do Niego, Czysta, aby zniszczył do końca wszelki smutek serca naszego.

Pieśń 9

Hirmos: Świetlisty obłok, w który Władca wszystkich jak deszcz z nieba na runo zstąpił i wcielił się ze względu na nas, stał się człowiekiem Ten, który nie ma początku, uwielbiamy wszyscy Czystą jako Matkę Boga naszego.

Gdy dobry łotr zobaczył Ciebie dobrowolnie ukrzyżowanego na drzewie, zawołał: „Wspomnij mnie, gdy przyjdiesz w królestwie Twoim”, i stał się mieszkańcem raju, usprawiedliwiony przez wiarę.

Widząc Ciebie wśród zmarłych otchłań zmartwiała i oddała zmarłych, których dawno temu pochłoneła, wysławiających Twoją niewypowiedzianą Moc i wielkie miłosierdzie, przez które nas zbawiłeś, Królu wszystkich.

Chwała. Niewiasty niosące mirrę przyszyły do grobu i widząc Ciebie, Chryste, powstałego z grobu, napełniły się wielką radością i głosiły Twoim apostołom, że zmartwychwstałeś i objawiłeś się, wskrzesiwszy ze sobą świat cały.

I teraz. Teotokion: Widząc Światłość niezachodzącą, która zajaśniała spośród umarłych, Czysta, napełniłaś się wielką radością, radując się z najświętszymi uczniami, z którymi i nam uprosz przebaczenie niezliczonych grzechów, Bogurodzico, wspomóżycielko wiernych.

W środę drugiego tygodnia po święcie Paschy.

Trójpieśń z krostychem: Chwali Boga Józef. Ton 1.

Pieśń 3

Hirmos: Przed wiekami z Ojca zrodzonymu niezniszczalnie Synowi i w czasach ostatecznych wcielonymu bez nasienia w Dziewicę Chrystusowi Bogu zawołajmy: Podnieś nasz róg, Święty jesteś, Panie.

Święty świętych chcąc uświęcić świat dobrowolnie wstąpił na drzewo krzyża, został zabity jak Baranek i łaskawie odnawia nas krwią, wysławiających Ciebie.

Została zabrana wraza moc, zniewolona śmierć, niszczała ludzka natura stała się nieśmiertelna, Chryste Jezusie, gdy zmarłeś odnowiłeś świat wołający: Święty jesteś, Panie.

Chwała. Nie dziwcie się teraz – anioł zawołał do niewiast – idźcie raczej szybko i zasmuconym uczniom głóście słowa radości, że Chrystus powstał, życie wszystkich i zmartwychwstanie.

I teraz. Teotokion: Okazałaś się, Dziewico czysta, wyższą od aniołów, w Ciebie bowiem wcielił się ukrzyżowany i pogrzebany Bóg, który wytoczył narodom niezniszczalność. Módl się Niego, aby zbawił nas, w pieśniach sławiących Ciebie.

Pieśń 8

Hirmos: Pokazując obraz nadprzyrodzonego cudu dawno temu ognisty piec zrosiła rosa, ogień nie spalił bowiem młodych dzieci, okazując bez nasienia zrodzenie Chrystusa z Dziewicy, przeto śpiewając wołamy: Niech całe stworzenie błogosławi Pana i wywyższa na wszystkie wieki.

Dobrowolnie przyjąłeś śmierć, ciałem podniesiony na krzyżu, i widząc Ciebie zgasło słońce i rozdarła się zasłona świątyni, Wszechmocny. Przeto śpiewając Tobie wołamy: Niech całe stworzenie błogosławi Pana i wywyższa Go na wieki.

Widząc Ciebie, Niezachodzącą Jasność, siedzący od dawna w cieniu śmierci, do których zstąpiłeś z duszą, Panie, i wyzwoliłeś z wiecznych więzów, bardzo Tobie śpiewali i wołali: Niech całe stworzenie błogosławi Pana i wywyższa Go na wieki.

Chwała. Wczesnie rano niewiasty przysły do grobu, gdzie ujrzały jaśniejącego anioła, który mówił: Zmartwychwstał Zbawiciel, dlaczego Żywego szukacie pośród umarłych? Napelnijcie się radością i zawołajcie: Niech całe stworzenie błogosławi Pana i wywyższa Go na wieki.

I teraz. Teotokion: Twój Syn, Czysta, uśmiercił otchłań, powstawszy z martwych, jak i wcześniej o tym mówił, do którego módl się, aby zostali wybawieni z niszczącego grzechu i męki wszyscy, którzy z wiarą wołają: Niech całe stworzenie błogosławi Pana i wywyższa Go na wieki.

Pieśń 9

Hirmos: Widzę tajemnicę przedziwną i przesławną, niebem jest pustynia, tronem cherubinów Dziewica, złób mieszkaniem, w którym położony został nieogarniony Chrystus Bóg, którego opiewając wywyższamy.

Uleczać choroby pierwszego stworzonego, cierpiałeś wisząc dobrowolnie na drzewie, Zbawco. Położony w głębi otchłani wskrzesiłeś martwych, których kiedyś pochłonęła śmierć.

Gdy dawno temu chór apostołski zobaczył Ciebie zmartwychwstałego, Panie, pokłonił się z bojaźnią i radością, a Ty do niego zawołałaś: Oto spełnienie moich słów, nie smućcie się, lecz radujcie.

Owinąwszy Ciebie całunem, Zbawco, Józef Sprawiedliwy z miłością złożył Ciebie w nowym grobie. Ty zaś jawnie skruszywszy bramy i łańcuchy otchłani, podźwignąłeś martwych, których kiedyś pochłonęła śmierć.

Chwała. Niewiasty z mirrą uradowały się słysząc o zmartwychwstaniu Chrystusa, przeto wołały do apostołów: Idźcie szybko i nie smućcie się już, ale radujcie. Pan wszystkich powstał z martwych.

I teraz. Teotokion: Jaśniejąc wszystkimi cnotami jako Oblubienica, Dziewico, widziałaś Chrystusa wychodzącego cieleśnie z pałacu grobowego, napełniłaś się radością, módl się do Niego o wybawienie nas ze zniszczenia i mąk.

W czwartek drugiego tygodnia po święcie Paschy.

Trójpieśń z akrostychem: Śpiew Józefa. Ton 1.

Pieśń 1

Hirmos: W Boskiej straży niechaj stanie między nami Habakuk, Boski mówca, i niech nam pokaże anioła jaśniejącego i mówiącego wyraźnie: Dzisiaj światu zbawienie, bo Chrystus powstał wszechwładny.

Za nas pokornych byłeś prowadzony na śmierć, Chryste, Życie wszystkich, i zniewoliwszy królestwo otchłani dusze jak owce pochwyciłeś ze sobą wskrzesiwszy jako Król panujący i wszechmocny.

Dlaczego pośród umarłych szukacie Życie wszystkich? – powiedział do niewiast jaśniejący anioł, który im się objawił – Zmartwychwstał, przyjdźcie i zobaczcie leżące same całuny, szybko ogłoście to Jego uczniom.

Chwała. Otchłań stała się martwa przez zstąpienie Chrystusa, oddała wszystkich zmarłych różnorako trzymany w niewoli i do końca zostało zniszczone jej łono wszystko pochłaniające, wszechmocną wolą Boga, Króla wszystkich.

I teraz. Teotokion: Jak w najpiękniejszej świątyni zamieszkał w Tobie, czcigodna Dziewico, Jezus Król wszystkich. Przez swoje zstąpienie zniszczył mroczne mieszkanie otchłani i zmartwychwstał, wskrzesiwszy ludzi jako wszechmocny.

Pieśń 8

Hirmos: Dzień ten dniem świętym nazwano, pierwszym tygodnia, Królową i Panią, wszystkich świąt świętem, uroczystości uroczystością, w której błogosławimy Chrystusa Pana na wieki.

Chwała Chrystusowi, który zrzucił wroga i zniewolił otchłań przez swoje zstąpienie do niej, i tych martwych, których mogła pochłonąć ożywił, wysławiających Go na wieki.

Oto do niewiast z mirrą woła jaśniejący anioł, który im się objawił: Zobaczcie miejsce, na którym położono Tego, który swoją mocą zniewolił śmierć i otchłań, przeto nie szukajcie Życia pośród umarłych.

Chwała. Otchłań zgorzkniała, spotkawszy Ciebie, Słowo, i nie mogąc zbliżyć się do Ciebie, na polecenie Twoje szybko oddała martwych, których pochłonęła, zgodnie wysławiających panowanie Twoje.

I teraz. Teotokion: Widziałaś, Dziewico, powstałego z martwych, którego w niewypowiedziany sposób zrodziłaś ciałem, radością duszę napełniłaś wysławiając Jego zstąpienie, Czysta, na wszystkie wieki.

Pieśń 9

Hirmos: Zajaśniej, zajaśniej, Jerozolimo Nowa! Bo chwała Pańska w Tobie powstała. Tańcz i wyskakuj, Syjonie, a Ty, o święta Bogurodzico, raduj się w Zmartwychwstaniu Twego Syna.

Stwórca godzin i dni, Wybawiciel, w szósty dzień i godzinę chciał przecierpieć hańbiące ukrzyżowanie, Szczodry, aby utulić nasze hańby i pogodzić nas z Ojcem.

Jęczy otchłań zobaczywszy Ciebie, Wybawicielu, i więźniów, których miała, szybko zwróciła, Bożymi głosami wyśpiewujących Twoje, Słowo, przewyższające rozum i budzące bojaźń zstąpienie.

Chwała. Niewiasty z mirrą przyszły wczesnym rankiem z gorliwością, aby namaścić przezyste ciało, a bezcielesny rzekł do nich: Przywódca życia powstał, napełnijcie się Bożą radością.

I teraz. Teotokion: Ty, która zrodziłaś Światłość jaśniejącą siedzącym w ciemności i cieniu śmierci, z wszystkimi niewiastami z mirrą ujrzałaś Go, Najnieskalańsza, jaśniejącego z martwych, wysławiając Go w radości.

W piątek drugiego tygodnia po święcie Paschy.

Trójpieśń z akrostychem: Chwała Bogu. Amen. Ton 1.

Pieśń 5

Hirmos: Zajaśniała nam jasna Światłość zawsze będąca, czuwającym nad losami Twych przykazań, Władco, Przyjacielu człowieka, Chryste Boże nasz.

Zgromadzenie żydowskie ukrzyżowało Ciebie, wielce cierpliwego. Niezliczony zaś tłum wszystkich narodów został zbawiony przez Twoje ukrzyżowanie, Przyjacielu człowieka, Chryste Boże nasz.

Nie naruszyłeś znaków na kamieniu przez zmartwychwstanie Twoje, jak i nie otworzyłeś w zrodzeniu Twoim kluczy dziewictwa, Chryste Boże nasz.

Chwała. W przedziwnym widoku widząc Bożo jaśniejącego bezcielesnego, niewiasty były przerażone słysząc słowa: Nie płaczcie, zmartwychwstał Pan.

I teraz. Teotokion: Najczystsza zrodziła świętego Pana Mocy, który opustoszył królestwa otchłani, zmartwychwstał i wskrzesił ze sobą ludzką naturę.

Pieśń 8

Hirmos: Śpiewajcie Chrystusowi Bogu, który śpiewaków wybawił w piecu, zamieniając dzieciom płomień na rosę, i wywyższajcie Go na wszystkie wieki.

Śpiewajcie Chrystusowi Bogu, który dobrowolnie został ukrzyżowany i złożony w grobie, zniszczył władzę śmierci, i wywyższajcie Go na wieki.

Objawiłeś się najpierw niewiastom, powstawszy z grobu, i posłałeś je jako zwiastunki do apostołów, Chryste. Przeto wysławiamy Ciebie na wszystkie wieki.

Zniszczyłeś moc śmierci, Szczodry, i królestwa otchłani opustoszyłeś jako Król. Przeto wysławiamy Ciebie na wszystkie wieki.

Chwała. Powiedziałaś uczniom po zmartwychwstaniu: W całym świecie odważnie głoscie moją moc, rozpędzając prawdziwą Światłością ciemność wielobóstwa.

I teraz. Teotokion: Jako wyższa od niebios i doskonalsza od cherubinów, czcigodniejsza od całego stworzenia, najświętsza Dziewico, módl się za tych, którzy zawsze z wiarą Ciebie sławią.

Pieśń 9

Hirmos: Zawsze płynące żywe Źródło, jaśniejący świecznik łaski, uduchowiona świątynia, najczystsza, namiot, większą od niebios i ziemi Bogurodzicę, wierni, uwielbiamy.

Raduj się dzisiaj cała ziemio, niech obłoki kropią wesele. Zmartwychwstał bowiem Pan ukrzyżowany na drzewie, wyzwolił nas ze zniszczenia śmierci i oświecił niezniszczalnością jako łaskawy.

Niegdyś świętym niewiastom ze łzami niosącym mirrę, anioł jaśniejący światłością powiedział na grobie: Dlaczego Żywego szukacie z martwymi? On zmartwychwstał, oświeciwszy wszystko.

Chwała. Świetliste zmartwychwstanie naszego Boga bardziej niż promienie słoneczne oświeca duchowo wiernych, na wieki wszystko oświeca i kieruje ku zbawieniu. Świętujemy je czystą myślą.

I teraz. Teotokion: Zrodziłaś Życie wieczne, Bogurodzico, które ożywi nas, zmarłych przez grzeszne upadki i pospieszy kierować nas do prawdziwego życia, abyśmy zawsze z wiarą Ciebie wielbili.

W sobotę drugiego tygodnia po święcie Paschy.

Czwórpieśń z akrostychem: Śpiewam pierwszą pieśń. Ton 1.

Pieśń 6

Hirmos: Otoczyła nas głębia otchłani, nie ma nas kto wyzwolić, policzono nas jak owce na rzeź prowadzone, zbaw lud Twój, Boże nasz, Ty bowiem jesteś mocą słabych i uleczeniem.

Nieprawi Żydzi przygwoździli Ciebie na krzyżu, wielce cierpliwy, których hardość widząc słońce i księżyc skryły swoją światłość i martwi powstał, opiewając Ciebie, Chryste.

Niech góry toczą dzisiaj słodycz, niech radują się ludzie. Chrystus bowiem zmartwychwstał po trzech dniach, rozwiązując śmiertelne choroby. Przeto przynieśmy Jemu, wszyscy wierni, zgodnie chwałę.

Chwała. Wczesnym rankiem przyszły do Twego grobu, Chryste, mądre niewiasty, ujrzały anioła ogłaszającego im Twoje świetliste zmartwychwstanie, który powiedział: Po co teraz przynosicie Żywemu wonności?

I teraz. Teotokion: Nie uszkodzając Twego łona, Czysta, urodził się jak zechciał, nie naruszył pieczęci grobu i zmartwychwstał jak chciał. Całe bowiem dobro czyni jako Dawca życia i Wszechmocny.

Pieśń 7

Hirmos: Ciebie, Matkę Boga, wierni rozpoznajemy z wiarą, jako duchowy ognisty piec, jak Wywyższany zbawił Trzech Młodzieńców, tak odnowił świat w Twym łonie, Wszechmocny, Bóg ojców naszych, bowiem chwalebnie się wysławił.

Ukrzyżowany zostałeś, Władco, z dwoma łotrami i byłeś napojony octem, policzkowy ze względu na nas, wielce cierpliwy, który dobrowolnie wszystko przecierpiałeś i zmartwychwstałeś po trzech dniach, sławiony ojców Bóg i wywyższany.

Józef z drzewa zdjął martwego i z miłością pogrzebał, całując z miłością przeczyste Twoje ciało i radując się wołał do Ciebie: Sławiony ojców Boże, błogosławiony jesteś.

Chwała. Dlaczego Żywego szukacie pośród umarłych? – powiedział anioł zjawiając się płaczącym niewiastom – Po co przynosicie wonności? Idąc powiedzcie jego uczniom: Chrystus powstał z martwych, nie ukrywajcie tego.

I teraz. Teotokion: Jedyna Łaski Pełna wśród niewiast, któraś Dawcę radości radośnie zrodziła na głos archanioła. Czcimy Ciebie i wołamy do Twego Syna: Sławiony ojców naszych Boże, błogosławiony jesteś.

Pieśń 8

Hirmos: W piecu dzieci izraelskie jak w tyglu bardziej błyszczą niż złoto cnotą pobożności i głosiły: Błogosławcie Pana wszystkie dzieła Pańskie, śpiewajcie i wywyższajcie Go na wieki.

Pochwycili Ciebie niepokorni ludzie żydowscy i z zawiści wściekle podnieśli na krzyżu nie chcąc śpiewać Tobie: Błogosławcie Pana wszystkie dzieła Pańskie, śpiewajcie i wywyższajcie Go na wieki.

Józef wyprosił Twoje ciało i z miłością ucałowawszy w grobie składał jako martwe. A Ty skruszyłeś wszystkie klucze śmierci, łańcuchy i bramy, zmartwychwstając po trzech dniach.

Chwała. Do duchowej wonności wcześniej rano przyszedł chór niewiast namaścić Twoje ciało i znalazł anioła wołającego do nich: Błogosławcie Pana wszystkie dzieła Pańskie, śpiewajcie i wywyższajcie Go na wieki.

I teraz. Teotokion: Bez zmiany zrodziłaś Syna mającego naturę Bożą, Mario błogosławiona, który dla nas przyszedł w ciele, jak i zechciał, do Niego wołamy: Błogosławcie Pana wszystkie dzieła Pańskie, śpiewajcie i wywyższajcie Go na wieki.

Pieśń 9

Hirmos: Obraz Twego czystego zrodzenia pokazał Krzew gorejący i niespalający się, i teraz wygaś w nas piec gwałtownych pokus, prosimy, abyśmy Ciebie, Bogurodzico, nieustannie wysławiali.

Stałeś, Władco, na drzewie krzyża i wszystkie narody doprowadziłeś do poznania prawdy, Panie, otworzyłeś raj, który wcześniej zamknęli Prarodzice przez zakosztowanie z drzewa. Przeto wszyscy Ciebie wielbimy.

Położono Ciebie jako martwego w jamie śmierci, Dawcę życia i budowniczego, Chryste, a Dostojny Józef i Nikodem ze zgromadzeniem niewiast wszystkimi przepaskami grobowymi obwinawszy, żałośliwie płacząc pobożnie Ciebie wielbili.

Chwała. Cały byłeś oświeceniem i pragnieniem, cały pociechą i umocnieniem dla wszystkich pobożnie świętujących Twoje święte zmartwychwstanie po trzech dniach, jedyny Szczodry. Z jego powodu wszyscy Ciebie wielbimy.

I teraz. Teotokion: Ciało zaiste rozumne i uduchowione z Twego łona, Nieskalana, dobrowolnie przyjął Ten, który jest Najdoskonalszy i zasiada na tronie Ojcowskim na niebiosach, Przeczysta, skąd znowu przyjdzie.

W poniedziałek trzeciego tygodnia po święcie Paschy.

Trójpieśń z akrostychem: Śpiewa to Józef. Ton 2.

Pieśń 1

Hirmos: **Chodźcie, ludzie, śpiewajmy pieśń Chrystusowi Bogu, który rozdzielił morze i kierował ludem wyprowadzonym z niewoli egipskiej, albowiem się wysławił.**

Dobrowolnie powieszony na krzyżu, Chryste, zniszczyłeś mocne królestwa otchłani i wiecznych więźniów mężnie wyprowadziłeś. Chwała panowaniu Twemu.

Przyjdźcie – powiedział anioł do niewiast z mirrą – zobaczcie miejsce, gdzie leżał Pan wszystkich i zmartwychwstanie przyjaciołom Jego głoście.

Chwała. Dawno temu w nowym grobie złożył Ciebie Józef Sprawiedliwy, a Ty odnowiłeś zniszczoną ludzką naturę zmartwychwstaniem Twoim, Dawno życia.

I teraz. Teotokion: Widziałaś Chrystusa, Łaski Pełna, który zajaśniał z martwych, Słońce Sprawiedliwości. Módl się do Niego, aby oświecił serca opiewających Ciebie.

Pieśń 8

Hirmos: **Bogu, który zstąpił do pieca ognistego ku dzieciom żydowskim i płomień zamienił na rosę, śpiewajcie dzieła jako Bogu i wywyższajcie na wszystkie wieki.**

Podniesionego na krzyżu i ciałem dobrowolnie pogrzebanego, który skruszył żelazne bramy i łańcuchy otchłani, wysławmy Pana powstałego w chwale po trzech dniach.

Niech się raduje niebo, niech się weseli ziemia z ludźmi, Chrystus zmartwychwstał i objawił się swoim uczniom, z którymi razem zamieszkał napełniwszy weselem ich serca.

Płaczącym niewiastom Dawca życia głosi radość dotykającym Jego świętych nóg, których szumu dawno temu ulęknęła się Pramatka Ewa w raju.

Chwała. Jednego Boga sławimy w trzech Hipostazach i jednej naturze, Ojca i Słowo, i Ducha Bożego, Prawego, wołając: Śpiewajcie Panu i wywyższajcie Go na wieki.

I teraz. Teotokion: Opiewajmy Matkę Bożą świętymi głosami, bowiem okazała się bardziej świętą od zastępów niebieskich, jest Bożym mostem prowadzącym ludzi do niebios.

Pieśń 9

Hirmos: **Od Boga Bóg Słowo w niewypowiedzianej mądrości przyszedł odnowić Adama, który przez pokarm okrutnie upadł w zniszczalność, Bóg niewypowiedzianie wcielił się w świętą Dziewicę ze względu na nas, wierni, przeto jednomyślnie uwielbiamy Go w pieśniach.**

O żydowskie szaleństwo! Jakże skazaliście niesprawiedliwie na śmierć na drzewie Chrystusa, Jedyne go będącego Sprawiedliwym, który tchnął Boże życie martwym w otchłani. Jego Boże zmartwychwstanie zgodnie opiewajmy.

Pomimo nałożonych pieczęci zmartwychwstałeś z grobu, wszystkich zmartwychwstanie, Chryste, i objawiłeś się uczniom wątpiącym ucząc ich i wołając: Idźcie w świat głosić chwałę moją.

Chwała. Ten najświętszy dzień zmartwychwstania, pocieszenie dla duszy i radosne wesele, wzywa wiernych, aby świętowali w Bogu i wołali: Ojczy, Synu i Boży Duchu, chwala Tobie.

I teraz. Teotokion: Dziewico Rodzicielko Światłości, oświeć Bożą Światłością nasze myśli i serca, Twymi modlitwami rozpuść mgłę żądź i wszystkich uczynić przez łaskę współnikami niezachodzącego dnia.

✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠

We wtorek trzeciego tygodnia po święcie Paschy.

Trójpieśń z akrostychem: Chryste, zbaw mnie. Ton 2.

Pieśń 2

Hirmos: Zważ, ludu mój, na moje Prawo, nakłońcie swoje uszy do słów ust moich, albowiem przyzwałem imię Twoje, Panie.

Ty, który rękoma Twoimi stworzyłeś człowieka, pozwoliłeś ręce Twoje przygwoździć na drzewie, wybawiając nas z wrażeń rąk.

Zniszczyłeś, Chryste, pozbawioną światła ciemną otchłań i wzięłeś więźniów, których zdobyła otchłań, i sam jako Mocny zmartwychwstałeś.

Widząc Ciebie, Chryste, apostołowie pokłonili się Tobie, powstałemu z grobu po trzech dniach i wszędzie głosili Twoje zmartwychwstanie.

Chwała. Jęcząc i łzy lejąc Boże niewiasty doszły do grobu świętego, i zostały pouczone o zmartwychwstaniu Chrystusa.

I teraz. Teotokion: Przyjęłaś, nieskalana Władczyni, Tego, który wszystko trzyma, i starł bramy otchłani, i zmartwychwstał, jak i powiedział, po trzech dniach.

Pieśń 8

Hirmos: Krzew pokazujący niegdyś cud Dziewicy na górze synajskiej Mojżesz zobaczył, śpiewajcie, błogosławcie i wywyższajcie na wszystkie wieki.

Podniesiony na krzyżu podniosłeś ze sobą świat, a złożony w grobie podniosłeś śpiących w grobach, sławiących Twoją wielką moc.

Ty zstąpiwszy do martwych uśmierciłeś otchłań i skruszyłeś bramy oraz łańcuchy śmierci, i wszystkich skowanych mężnie wyprowadziłeś ku zbawieniu.

Chwała. Objawiałeś się, Szczodry, Twoim uczniom w wielu znakach przez czterdzieści dni. Przekonałeś ich, a oni w całym świecie głosili Boga zmartwychwstałego.

I teraz. Teotokion: Ty jesteś życiem wszystkich, Tyś pocieszeniem martwych i żywych, radością i oświeceniem, Słowo, który zajaśniałeś z Dziewicy i zmartwychwstałeś z grobu w chwale po trzech dniach.

Pieśń 9

Hirmos: Któż z ludzi słyszał o czymś takim, lub kto widział, aby Dziewica znalazła się nosząca w łonie dziecko i bezboleśnie zrodziła niemowlę, taki jest Twój cud i Ciebie, czysta Bogurodzico, uwielbiamy.

Ukrzyżowany zmartwychwstałeś po trzech dniach, jak przedtem powiedziałeś, spośród umarłych, wskrzesiwszy ze sobą świat zmartwychwstaniem Twoim, i najpierw objawiłeś się niewiastom z mirrą,

ogłaszając, żeby radowały się, radości wszystkich, z całego serca miłującym Ciebie, wielce miłosierny.

Teraz zniszczenie zostało pogrzebane, Chrystus bowiem powstał z martwych, niezniszczalność i życie, i zamieszkał ze swoimi apostołami, ucząc ich o rzeczach lepszych i Bożych oraz nakazując, aby nie oddalali się z Jerozolimy.

Chwała. Niegdyś anioł powiedział do niewiast, które ze łzami przyniosły mirrę: Dlaczego pośród umarłych dzisiaj szukacie Żywego? Jak poprzednio powiedział, powstał. Nie ma Go tutaj, opustoszył groby i tchnął martwym nieśmiertelność jako Przyjaciel człowieka.

I teraz. Teotokion: Widząc Twego Syna i Boga powstałego z martwych, Bogurodzico, napełniłaś się radością, będąc radości wszystkich i wesela przyczyną. Przeto Ciebie z radością wysławia i sławi wszelka dusza, zawsze Dziewico.

W środę trzeciego tygodnia po święcie Paschy.

Trójpieśń z akrostychem: Powstał Zbawca. Ton 2.

Pieśń 3

Hirmos: Zakwitła pustynia, Panie, jako krynica, bezpłodny pogański Kościół, przez przyjście Twoje, w nim umocnione jest moje serce.

Stworzenie widząc Ciebie dobrowolnie cierpiącego na krzyżu, Panie, zmieniło się i zatrwożyło, a martwi powstałi z grobów.

Gdy byłeś z duszą w otchłani, Dawco życia, Panie, widząc Ciebie zgubna dla wszystkich śmierć przeraziła się i wypuściła więźniów, których pochłonęła.

Chwała. Całe stworzenie napełniło się radością, szczodry Panie, w Twoim powstaniu z martwych, albowiem ze sobą podniosłeś cały świat, zrzuciwszy królestwo śmierci.

I teraz. Teotokion: Oreż przeszył duszę Twoją, Czysta, Nieskalana, gdy widziałaś Chrystusa krzyżowanego. Rozradowałaś się zaś zobaczywszy Go powstałego z grobu.

Pieśń 8

Hirmos: Piec ognisty dawno temu w Babilonie płomienie rozdzielając, z Bożego nakazu spalił Chaldejczyków, wiernych zaś zrosił, śpiewających: Błogosławcie Pana wszystkie dzieła Pańskie.

Umierasz na krzyżu, będąc Życiem wszystkich, i jako martwy bez oddechu złożony zostałeś w grobie, wielce cierpliwy, po trzech dniach powstałeś na powstanie świata. Przeto Ciebie, Dawco życia, z radością sławimy.

Usłyszał Syjon o Twoim powstaniu, Panie, i napełnił się teraz weselem, córa zaś jego jawnie rozradowała się i głosiła uczniom, mówiąc: Nie smućcie się, Dawca życia powstał z grobu.

Chwała. O poranku niewiasty z gorliwości przyszły na grób i nachyliwszy się z bojaźnią ujrzały anioła w białych szatach, i ogarnięte lękiem, usłyszały: Nie bójcie się, Dawca życia zmartwychwstał.

I teraz. Teotokion: Ciebie, świetlisty obłoku Słońca duchowego, przez Boga otoczoną radością, śpiewając sławimy. Oświeć serca nasze, rozpuść wszelką ciemność rozpaczy i żądź, Oblubienico Boża.

Pieśń 9

Hirmos: Przedwiecznego Rodzica Syn, wcielony w Dziewicę Bóg i Pan nam się objawił, aby omoczonych oświecić i zebrać rozproszonych, przeto najczcigodniejszą Bogurodzicę wysławiamy.

Gdy słońce ujrzało Ciebie, Sprawiedliwości Słońce, rozpostartego na krzyżu, skryło światłość, kamienie rozpadły się, otchłani szybko wydała zmarłych, opiewających Twoje panowanie, wszechmocny Dawco życia.

Nienasycone łono otchłani Bóg chwalebnie opustoszył jako wszechmocny, zmartwychwstał zaraz w chwale i był widziany przez Bożych uczniów. Pokłońmy się Jemu wraz z Ojcem i Duchem.

Chwała. Powstał Pan – mówił do niewiast z mirrą zjawiwszy się im w grobie święty anioł – idźcie i powiedzcie Jego uczniom, płaczącym i łkającym, że ujrzą Go w Galilei.

I teraz. Teotokion: Módl się, Nieskalana, nieustannie do Chrystusa, Boga naszego, aby wybawił z pokus, smutków, burzy żądź, omroczenia i splecionych sieci Złego tych, którzy zawsze wielbią Ciebie.

W czwartek trzeciego tygodnia po święcie Paschy.

Trójpieśń z akrostychem: Pieśń śpiewam Bogu. Ton 2.

Pieśń 4

Hirmos: Śpiewam Tobie, usłyszałem bowiem wieść od Ciebie, Panie, i uląłem się, idziesz bowiem do mnie, szukając mnie zbłąkanego, przeto Twoje wielkie upokorzenie się dla nas wysławiam, wielce miłosierny.

Dobrowolnie wstąpiłeś na krzyż, Panie, przepasany mocą, i zstąpiłeś z duszą do otchłani, Łaskawy, rozwiązując dusze z wiecznych więzów i ze sobą je wskrzeszając, Szczodry.

Skruszywszy starannie łańcuchy i bramy otchłani mocą Twoją, Władco, opustoszyłeś jej bogactwo. Przeto sławimy Twoje ogromne uniżenie i czcigodne zmartwychwstanie.

Chwała. Niewiasty poszły do grobu namaścić przeczyste ciało Twoje i znalazły anioła siedzącego na kamieniu, Chryste, i lękając się zadziwiły. Z nimi wysławiamy Twoje zmartwychwstanie.

I teraz. Teotokion: Świętego Świętych zrodziłaś w sposób przewyższający rozum, Bogurodzico, dającego wiernym uświęcenie, wybawienie i odpuszczenie grzechów przez Twoje orędownictwo, sławiącym Jego zmartwychwstanie.

Pieśń 8

Hirmos: Poleceniu prześladowcy troje czcigodnych dzieci nie podporządkowało się i zostali wrzuceni do pieca, Boga wzywając śpiewali: Błogosławcie dzieła Pańskie Pana.

Podniosłeś ludzką naturę, Chryste, podniesiony na krzyżu Twoim, i upadłego wroga z wysoka zrzuciłeś do przepaści, a pogrzebany powstałeś zniewalając śmierć.

Skruszyłeś łańcuchy otchłani, Chryste, i skutych więźniów mężnie wyprowadziłeś, sławiących Twoją moc i powstanie z grobu po trzech dniach.

Chwała. Gdy ujrzał Ciebie dawno temu chór świętych apostołów, powstałego w chwale z grobu, Chryste, napełniwszy się weselem, śpiewał: Chwała zmartwychwstaniu Twemu.

I teraz. Teotokion: Płacz Twój przemienił się w radość, Przczysta, Święta, gdy ujrzałaś Twego Syna i Władcę Chrystusa powstałego w chwale z martwych po trzech dniach, i oświecającego świat.

Pieśń 9

Hirmos: Przed słońcem zajaśniała Światłość Boża, która w ciele przyszła do nas, wcieliwszy się w niewypowiedziany sposób w łono dziewicze, błogosławiona i najczystsza, Ciebie jako Bogurodzicę uwielbiamy.

Okazałeś się ukrzyżowanym pośrodku dwóch łotrów, wielce miłosierny, i złożony w jamie bezdennej wskrzesiłeś pozostałych w ciemności i cieniu śmierci, sławiących Twoje zmartwychwstanie, Łaskawy, po trzech dniach.

Śmierć nie rządzi już ludźmi, jak i jest napisane, ponieważ Chrystus zmartwychwstał Nieśmiertelny, opustoszywszy nienasycone królestwo otchłani. Niechaj raduje się cały świat świętując.

Chwała. Anioł jaśniejący przed grobem powiedział do niewiast z mirrą: Dlaczego płacząc poszukujecie wolnego pośród umarłych? Jak poprzednio powiedział, już zmartwychwstał. Idźcie stąd radując się.

I teraz. Teotokion: Okazałaś się większą od niebios, Dziewico, pomieściwszy Boga, który złożony pod ziemią ze względu na dobroć, śmiercią swoją wszystkim dał nieśmiertelność. Sławiąc Go pobożnie, Ciebie uwielbiamy.

W piątek trzeciego tygodnia po święcie Paschy.

Trójpieśń z akrostychem: Chwała Bogu. Amen.

Poemat Józefa. Ton 2.

Pieśń 5

Hirmos: Oświecenie w ciemnościach leżących, zbawienie zropaczonych, Chryste Zbawco mój, dla Ciebie czuwam od poranku, Królu świata, oświeć mnie jasnością Twoją, innego bowiem oprócz Ciebie Boga nie znam.

Niegdyś zgromadzenie nieprawych Żydów podniósłszy Ciebie na drzewie zabiło, Przyjacielu człowieka. Złożony w grobie Ty zniszczyłeś wszystkie więzy otchłani i zmarłych od wieków wskrzesiłeś.

Gdy zakosztowałaś zniszczenia, nieśmiertelności wszystkich, wtedy mężnie wyprowadziłeś wszystkich związanych i zmartwychwstałeś z grobu, Dawco życia, zniszczywszy śmierć i oświeciwszy nas powstaniem Twoim.

Chwała. Dawno temu niewiasty zobaczyły na grobie anioła jaśniejącego przedziwną szatą i zdziwiły się, on zaś do nich zawołał: Nie bójcie się, Chrystus zmartwychwstał! Idźcie, ogłoście Jego przyjaciołom.

I teraz. Teotokion: Wschód Słońca Sprawiedliwego objawił się Matce Dziewicy, gdy ujrzała powstałego z martwych, jak i powiedział, i oświecił cały świat, przeto radując się śpiewała, Czysta, Przyjacielowi człowieka.

Pieśń 8

Hirmos: Posągiem ze złota pogardzili po trzykroć błogosławieni młodzieńcy, widząc niezmienny i żywy obraz Boży, pośród ognia śpiewali: Powołane do bytu niech śpiewa Panu całe stworzenie i wywyższa Go na wszystkie wieki.

Będąc dobrym, Boże, zechciałeś być człowiekiem i zostać dobrowolnie ukrzyżowanym na drzewie na zbawienie tych, którzy z wiarą zawsze śpiewają: Powołane do bytu niech śpiewa Panu całe stworzenie i wywyższa Go na wszystkie wieki.

W głębokiej jamie złożył Ciebie Józef, obwiązawszy przepaskami z mirrą i aloesem, ale zmartwychwstałeś zbawiając z wiarą wołających: Powołane do bytu niech śpiewa Panu całe stworzenie i wywyższa Go na wszystkie wieki.

Chwała. Objawiłeś się uczniom po zmartwychwstaniu, Wszechmocny, i powiedziałeś do nich: Idźcie w świat, głosście moją Opatrzność, śpiewając: Powołane do bytu niech śpiewa Panu całe stworzenie i wywyższa Go na wszystkie wieki.

I teraz. Teotokion: Uświęć nasze serca, najświętsza Dziewico, Oblubienico Boża, która widziałaś zmartwychwstałego najświętszego Boga Słowo, i w radości wołałaś: Powołane do bytu niech śpiewa Panu całe stworzenie i wywyższa Go na wszystkie wieki.

Pieśń 9

Hirmos: Żaden język nie może godnie wysławić, zdumiewa się rozum duchów podniebnych nad Tobą, Bogurodzico, będąc dobrą przyjmij wiarę, gdyż znasz naszą Bożą miłość, Ty bowiem jesteś orędowniczką chrześcijan, Ciebie uwielbiamy.

Gdy tylko postawiono krzyż Twój, Zbawco, na miejscu czaszki, całe mieszkanie śmierci w głębiach swych zachwiało się i siedzący w cieniu śmierci zaprawdę wszyscy zostali uwolnieni z więzów, wołając: Chwała panowaniu mocy Twojej.

Ziemia zatrzęsała się, kamienie rozpadły się ze strachu, wszystkie góry i pagórki zachwiały się, słońce straciło blask, widząc Ciebie powieszzonego na krzyżu, łańcuchy otchłani i bramy żelazne zadrżały, Chryste, gdy w Twoim powstaniu z martwych podniosłeś ze sobą świat.

Chwała. Dawno temu widząc Ciebie martwym na krzyżu, Władco, Dostojny Arymatejczyk zdjął z drzewa i owinąwszy czystym całunem z wszelkim staraniem i z wielką bojaźnią złożył w nowym grobie. Ty zaś jak przepowiedziałeś, powstałeś po trzech dniach, Słowo.

I teraz. Teotokion: Ponad prawem, nieskalana Władczyni, zrodziłaś w niewypowiedziany sposób Słowo, które zgromadzenie nieprawych ukrzyżowało i złożyło w grobie, a Ty widząc Go powstałego z martwych, napełniłaś się radością. Módl się do Niego za nami, śpiewającymi Tobie.

✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠

W sobotę trzeciego tygodnia po święcie Paschy.

Czwórpieśń. Ton 2.

Pieśń 6

Hirmos: Wyprowadź mnie z głębi, Jonasz zawołał do Ciebie, będąc obrazem pogrzebu i zmartwychwstania, które nam dałeś, wszechmocny Zbawco.

Niewiasty z wonnościami płacząc doszły do grobu Twego, lecz anioł ogłosił im radość, wołając: Chrystus zmartwychwstał, głóście świata.

Gdy zostałeś podniesiony na krzyżu, słońce skryło jasność, ale Izrael nie poznał Ciebie, Boga i Stworzyciela, który dobrowolnie oddał życie za wszystkich.

Chwała. Niechaj wszystko się raduje, albowiem Chrystus powstał z grobu, zniewolił wszystkie skarbnice otchłani, niech się spełnia powszechne święto radości.

I teraz. Teotokion: Chociaż urodziłaś niemowlę, to pozostałaś dziewicą, jak nią i byłaś przed zrodzeniem, czysta Bogurodzico Dziewico! Narodzony odnowi bowiem naturę jako Bóg.

Pieśń 7

Hirmos: Ty, który dawno temu buchający ogniem piec wygasileś i dzieci chmurą duchową zrosileś, błogosławiony jesteś Boże ojców naszych.

Nierozumni ludzie zgromadzenia żydowskiego zamiast wdzięczności za to, coś im ofiarował, przygwoździli Ciebie do krzyża, Chryste.

Źródło miłosierdzia, za wszystkich zostałeś złożony, aby wszystkich uwolnić z długu śmierci, śpiewamy Tobie, Przyjacielu człowieka.

Chwała. Przez trzydniową śmierć i życiodajny pogrzeb dałeś będącym w grobach życie wieczne, z wiarą śpiewającym Tobie, Zbawco.

I teraz. Teotokion: Ciebie, jedynej orędowniczce radości, należy się od aniołów „Raduj się”, które i my, wierni, Tobie przynosimy, Mario zawsze Dziewico.

Pieśń 8

Hirmos: Ułakł się pobożnych dzieci nieskalanego ciała zgodnego z duszą i usunięty został wychowany w niezmierzonej materii niestrudzony ogień, zawsze żywy płomień pozbawiony został mocy i zaśpiewano wieczną pieśń: Panu wszystkie dzieła śpiewajcie i wywyższajcie na wszystkie wieki.

Rozpada się bezbożna rada i po cóż potrzebne były pieczęcie? Pogrzebany powstał, wyśmiawszy wszystkich, Bóg bowiem dobrowolnie podjął mękę, ale mocą swoją wszystko urządził jak zechciał. Jako Pana nieustannie Go opiewamy i wywyższamy na wszystkie wieki.

Idźcie – powiedział do niewiast jaśniejący postacią, – Chrystus zmartwychwstał, głóście Jego zmartwychwstanie całemu światu i nie płaczcie, nie jest to czas na łzy. Odtąd śmierć już nad nikim nie króluje, nie panuje nad nikim otchłan, nikogo osądzenia nie zwycięży grzech.

Chwała. Ukryłeś nasze życie w sobie, Władco Chryste, który ucierpiałeś w ciele i powstałeś z martwych, Słowo, i żyjesz zawsze. My, chrześcijanie, mamy nadzieję być uczestnikami tego życia w budzącym bojaźń powtórny przyjsciu Twoim, wierni, godnie śpiewając Twoim Bożym cierpieniom i Twemu powstaniu z martwych.

I teraz. Teotokion: Przez Ciebie Pramatka otrzymała przebaczenie dawnego osądzenia. Ona bowiem w bólach rodzi, Ty zaś zrodziłaś Chrystusa,

Bogurodzico. Przeto Ciebie godnie wielbimy, śpiewając z Ciebie zrodzonemu bez nasienia i wywyższając na wszystkie wieki.

Pieśń 9

Hirmos: Wywyższyłeś, Chryste, Twoją Rodzicielkę Bogurodnicę, z której przyoblokłeś się w podobne nam ciało, silniejsze od naszych grzechów, wszystkie pokolenia uwielbiając Twoją Matkę Ciebie wywyższają.

Ułysz, Kościele, głos Oblubieńca Twego, woła Boży Dawid. Tobie bowiem z boku podarował wodę z Boską krwią na oczyszczenie grzechów. To On wybawił Ciebie z oszustwa bożków jako Przyjaciel człowieka.

Ty zajaśniałeś mnóstwu narodów życiem powstawszy po trzech dniach, Chryste, nie pytającym, ani nie poszukującym Ciebie, objawiony zostałeś im Bożą chwałą. Osądziłeś zaś lud zaś żydowski, który nie uwierzył Tobie.

Chwała. Rozwiązałeś klątwę, którą drzewo w raju zrodziło mi przez oszustwo, aż do krzyża posłuszny, Słowo, z rady Ojca samowładnie. Przeto opiewam i wielbię Twoje niewypowiedziane wyniszczenie.

I teraz. Teotokion: Ty przybliżyłeś do siebie naród święty, daleko stojący, wcielony w Dziewicę Zbawco, i obcy sobie lud nazwałeś Twoim. Przeto wszyscy teraz kłaniamy się Tobie, Wszechmocny.

W poniedziałek czwartego tygodnia po święcie Paschy.

Trójpieśń z akrostychem: Zmartwychwstał Zbawca. Ton 3.

Pieśń 1

Hirmos: Rozsieczone laską morze dawno temu Izrael przeszedł jak po pustyni i na kształt krzyża jawnie przygotowuje ścieżki, przeto śpiewamy ku chwale cudownego Boga naszego, albowiem się wysławil.

Wstąpiwszy na wysokość krzyża jako Mocny przyjąłeś niewolników trzymanyh w otchłani, Zbawco, i wskresiłeś ze sobą zmartwychwstawszy z grobu po trzech dniach jako wszechmocny, Przyjacielu człowieka.

Ciebie, dawno temu zabitego i pogrzebanego w nowym grobie, Zbawco, ujrzała otchłań i cała stała się martwa oraz bezsilna. Wszyscy martwi natomiast radowali się Twoim życiodajnym powstaniem, rozwiązani z więzów.

Chwała. Dlaczego pośród umarłych szukacie Żywego? – jaśniejący anioł powiedział przy grobie niewiastom z wonnościami, objawiwszy się – Idźcie szybko i ogłoście apostołom Jego powstanie.

I teraz. Teotokion: Pana w niewypowiedziany sposób wcielonego w przeczyste łono Twoje, Bogurodzico, który ze względu na nas przyjął ciałem śmierć, widząc powstałego z grobu radośnie sławiąc wywyższałaś Go.

Pieśń 8

Hirmos: Piec babiloński nie spalił dzieci, ani też ogień Bóstwa nie zniszczył Dziewicy, przeto wraz z dziećmi zawołajmy, wierni: Błogosławcie Pana dzieła Pańskie.

Widząc dawno temu ukrzyżowanego Pana, słońce skryło światło, kamienie rozpadły się, góry zachwiały i ziemia zadrzała, a dawni więźniowie zostali wyzwoleni z więzów.

Gdy zobaczyła Ciebie warta śmiechu otchłań, Słowo wszechmocne, jawnie do niej idącego, zatrzęsła się i wydała wszystkich martwych, opiewających panowanie i łaskawość Twoją.

Chwała. Pan zmartwychwstał, wszyscy zakrzyknijmy i zaklaszczmy w dłonie, zbierzmy chór głosząc Jego moc i wołając: Dzieła śpiewajcie Panu i wywyższajcie Go na wieki.

I teraz. Teotokion: Poczęłaś, Nieskalana, wszystko trzymającego i zrodziłaś Go cieleśnie, który trzydniową śmiercią zniewolił śmierć. Módl się do Niego, aby umarł żądze duszy mojej i zbawił mnie.

Pieśń 9

Hirmos: Jak krzew i ogień okazane na Synaju Dawcy Prawa Mojżeszowi, Boży ogień w łonie bez spalania poczęłaś, jaśniejącą i niegasnącą świecę, Ciebie prawdziwą Bogurodnicę w pieśniach czcąc wywyższamy.

Najpiękniejszy Chryste, jakże Ty zaszedłeś na krzyżu, jaśniejąca dobroci? Jakże ziemia znosi patrzeć na Ciebie wiszącego? Jakże zniesie niesprawiedliwe zabicie Ciebie? Opiewamy Twoje ogromne i niewypowiedziane uniżenie, Słowo.

Przez Twój pogrzeb na trzy dni zniewoliłeś wroga i z więzów otchłani wyzwoliłeś martwych, uśmierciłeś śmierć i opustoszyłeś królestwa otchłani. Przeto Ciebie, Dawcę życia, w pieśniach czcąc wywyższamy.

Chwała. Życie wieczne, jakże zakosztowałeś ze względu na nas śmierci, Zbawco? Jakże zstąpiłeś do martwych, zmartwychwstanie wszystkich, i opustoszyłeś skarbnice otchłani? Przeto Ciebie dziękczynnie w pieśniach czcąc wywyższamy.

I teraz. Teotokion: Wybaw gród i ludzi przybiegających do Ciebie, Bogurodzico czysta, która zrodziłaś Chrystusa, z wszelkiego wrogiego gniewu, niewoli i napaści pogan, abyśmy Ciebie w pieśniach wysławiali.

✘ ✘ ✘ ✘ ✘ ✘ ✘ ✘ ✘ ✘

We wtorek czwartego tygodnia po święcie Paschy.

Trójpieśń z akrostychem: Śpiew Józefa. Ton 3.

Pieśń 2

Hirmos: Jak obłok na murawę i jak deszcz na siano, niech zstąpią na ziemię słowa moje.

Zakrzyknijmy w psalmach, wesoło zaklaszczmy w dłonie, Dawca życia powstał z martwych.

Wstąpiłeś na krzyż Twój, Chryste, przepasawszy się mocą i powstałeś z martwych, jak i przepowiedziałeś.

Anioł w białych szatach objawił się niewiastom, mówiąc: Zmartwychwstał będący zmartwychwstaniem wiernych i zbawieniem.

Chwała. Chcąc Ciebie namaścić niewiasty szły do grobu i widząc Zmartwychwstałego pokłoniły się.

I teraz. Teotokion: Jak poranne słońce noszone na rękę, Dziewico, zajaśniało nam, będącym w ciemności.

Pieśń 8

Hirmos: Boga nieustannie sławionego na wysokościach przez aniołów, niebiosa niebios, ziemia, góry i pagórki, głębina i cały rodzaj ludzki w pieśniach jako Stwórcę i Wybawiciela błogosławcie Go i wywyższajcie na wszystkie wieki.

Przestępcze zgromadzenie żydowskie ukrzyżowało Ciebie na drzewie, ze względu na drzewo, które przyniosło ludziom szkodę, a Ty nas uzdrowiłeś, Władco. Przeto Ciebie zawsze opiewamy radosnymi głosami.

Będąc równym Ojcu i Duchowi przecierpiałeś krzyż i zostałeś policzony z martwymi, chwalebnie opustoszyłeś królestwa otchłani i zmartwychwstawszy podźwignąłeś ze sobą całe stworzenie.

Chwała. Żarłoczna otchłani, gdzie twój oścień? Gdzie twoje zwycięstwo, śmierci? Zostałaś uśmiercona przez powstałego z martwych Zbawcę Chrystusa, jedynego Dawcę życia. To Jemu z Ojcem i Duchem śpiewamy, wierni.

I teraz. Teotokion: Aby przebóstwić ludzkość Bóg z Ciebie stał się człowiekiem, Nieskalana, Czysta. Widziałeś Go pięknego wychodzącego z grobu jako zwycięzcę otchłani i napełniłaś się radością.

Pieśń 9

Hirmos: Na synajskiej górze Mojżesz ujrzał Ciebie w krzewie, bez spalania ogień Bóstwa poczynającą w łonie ogień Bóstwa, Daniel zaś widział Ciebie jako górę niesieczoną, a Izajasz nazywał zakwitłą laskę z korzenia Dawidowego.

Jak baranek na zabicie dobrowolnie przyproawdzony zostałeś, Władco Jezusie, nie jęcząc i nie wołając, jak jest napisane, swoją śmiercią dałeś nam nieśmiertelność, Słowo, wysławiającym Twoją przeczystą mękę i budzące bojaźń wyprowadzenie z otchłani.

Nas skruszonych odnowiłeś Jezusie, Królu wszystkich, przez czcigodne i budzące bojaźń Twoje zmartwychwstanie, a dając się zobaczyć uczniom dałeś im Twój pokój, Przyjacielu człowieka. I nam daj ten pokój, wysławiającym Twoje Boże powstanie.

Chwała. Czcigodne zgromadzenie niewiast z wonnościami gorliwie przyszło do świętego grobu Twego, Władco, aby z wiarą Ciebie namaścić. Ujrzały siedzącego anioła w białych szatach, który do nich zawołał: Dlaczego chcecie Żywego ujrzyć pośród umarłych?

I teraz. Teotokion: Będąc bramą Światłości zrodziłaś Dawcę Światłości i Pana, którego widząc jaśniejącego z grobu napełniłaś się radością. Módl się do Niego Dziewico, aby darował mi radosny płacz, orędujący mi, Czysta, niebiańską pociechę.

W czwartek czwartego tygodnia po święcie Paschy.

Trójpieśń z akrostychem: Chwała Panu. Ton 3.

Pieśń 4

Hirmos: Jako ocienioną górę Habakuk ujrzał Twoje łono, Czysta, przeto zawołał: Z południa przyjdzie Pan i Święty z góry ocienionej czaszy.

Przez niewypowiedziane zjednoczenie upodobiłeś się do ludzi, jedyny zawsze będący, przecierpiałeś cielesnie krzyż, zostałeś policzony z martwymi i zmartwychwstałeś po trzech dniach, Życie wszystkich.

Jezusie, Boże nasz, będący wodą życia, idziesz trudząc się w ciełe do źródła, zasiadłeś i niewieście z Samarii dałeś tajemniczo wodę mądrości Twojej.

Chwała. Z rozlicznych chorób oczyszczałeś przychodzących do Ciebie, Słowo, Twoim nakazem, dobrowolnie przecierpiałeś krzyż, zostałeś złożony w grobie i wskrzesiłeś całą zniszczałą ludzką naturę.

I teraz. Teotokion: Na Ciebie zstąpiła Mądrość Ojca niemającego początku, jak deszcz na runo, Czysta, i wcieliwszy się bez zmiany okazała nam drogi życia, znającym Ciebie jako Dziewicę po zrodzeniu i Matkę.

Pieśń 8

Hirmos: W płomień do dzieci hebrajskich zstąpił Bożą mocą i okazał się Panem, kapłani błogosławcie i wywyższajcie na wszystkie wieki.

Ty, podniesiony na krzyżu, całą ludzką naturę podniosłeś ze sobą, Słowo, i złożony w grobie śpiących w grobach podniosłeś Bożym powstaniem Twoim, Szczodry.

Jerycho i Salem bliskie z wodami licznymi przeszedłszy do studni Jakuba przyszedłeś, Źródło mądrości, dając Samarytance wodę zbawienia.

Chwała. Ty ślepego oświeciłeś słowem i paralityków podniosłeś nakazem Twoim, jako martwy po trzech dniach zajaśniałeś z grobu, wskrzesz umarłą duszę moją.

I teraz. Teotokion: Całemu światu Ty jesteś ucieczką, Bogurodzico Mario, wybaw mnie ze światowych pokus i żądz cielesnych oraz z wiecznej Gehenny, albowiem śpiewam Tobie.

Pieśń 9

Hirmos: Ciebie, krzew gorejący i świętą Dziewicę, Matkę Światłości i Bogurodzicę, nadzieję nas wszystkich uwielbiamy.

Rozpostarłeś dłonie na drzewie, niszcząc szkodliwość źle wyciągniętych rąk Praojca do drzewa spożycia, Chryste wielce miłosierny.

Słowem podniosłeś paralytyka i chromego uzdrowiłeś, ukrzyżowany zostałeś, Jezu, i zmartwychwstałeś, objawiając się uczniom przez wiele dni.

Chwała. Samarytanka przyszła zaczerpnąć wody i ujrzała Ciebie, przyjęła od Ciebie wodę życia i nasyciła się, Chryste Boże, śpiewając Tobie.

I teraz. Teotokion: O, jakże Twoje cuda przewyższają rozum, przeczysta Dziewico, Ty bowiem zrodziłaś Boga wcielonego, który wszystkich zbawił przez swoje Boże zmartwychwstanie.

W piątek czwartego tygodnia po święcie Paschy.

Trójpieśń z akrostychem: Chwała Tobie, Boże. Ton 3.

Pieśń 5

Hirmos: Gdy Izajasz zobaczył na tronie wywyższonego Boga, podnoszonego przez aniołów chwały, zawołał: O, ja skalany, a przecież przewidziałem wcielającego się Boga, Światłość niezachodzącą, rządzącego światem.

Związany i dobrowolnie przygwożdżony do drzewa, Szczodry, wybawiasz związanych wszelkimi przestępstwami, położony bowiem w grobie,

śpiących w grobach zmarłych podźwignąłeś, opiewających Twoje budzące bojaźń zmartwychwstanie.

Pan powstał z martwych, jak powiedział, po trzech dniach, i zamieszkał z apostołami, wołając: Idąc na cały świat wyraźnie głóście, że widzieliście wielkie moje cuda.

Chwała. Zadziwia się serce i słuch, Zbawco, Twoją łaskawością, Opatrznością i uniżeniem. Ciałem bowiem chodząc po ziemi, proszącej Samarytance dałeś wodę życia Bożego poznania.

I teraz. Teotokion: Święta Bogurodzico, która zrodziłaś Święte Świętych Słowo, zajaśniała z Ojca niemającego początku, módl się do Niego nieustannie, aby uświęcił i oświecił dusze nasze oraz serca, z miłością śpiewających Tobie.

Pieśń 8

Hirmos: Stojący pobożnie młodzieńcy, objęci przez pożerający płomień, pozostali nienaruszeni, śpiewając Bożą pieśń: Błogosławcie Pana wszystkie dzieła Pańskie i wywyższajcie Go na wszystkie wieki.

Na krzyżu dobrowolnie podniesiony całą ze sobą podniosłeś ludzką naturę, będąc Życiem znalazłeś się pośród umarłych i ożywiłeś opiewających Twoją Opatrzność, Zbawco, i chwalebne wstępowanie, Szczodry.

Świat radośnie świętuje Twoje święte powstanie, Dawco życia, przez które zdeptałeś całą moc otchłani i stępiłeś oścień śmierci, Słowo, wytaczając ludziom nieśmiertelność.

Chwała. Widząc Ciebie, Szczodry, utrudzonego i proszącego o wodę do picia, Samarytanka otrzymała wodę nieśmiertelności, wołając: Daj mi wody żywej, Panie, abym nie pragnęła przez całe życie moje.

I teraz. Teotokion: Okazałaś się domem Bożym, przeczysta Dziewico Bogurodzico, dając Jemu uduchowione ciało z przeczystego łona Twego. Przeto Ciebie czcimy na wszystkie wieki.

Pieśń 9

Hirmos: W cieniu Prawa i w Piśmie widzimy, wierni, obraz: Wszelkie niemowlę płci męskiej otwierające łono jest święte Boga, przeto uwielbiamy pierworodne Słowo Ojca niemającego początku, pierworodnego Syna Matki nieznaającej męża.

Zadziwiło się słońce, widząc na drzewie przygwożdżonego Ciebie, Chryste, zatrzęsły się krańce ziemi i zadrżała cała ziemia, rozpadły się kamienie i otchłań wypuściła więźniów trzymany od wieków, śpiewających Tobie.

Zostałeś złożony w grobie, życie i zmartwychwstanie. Zmartwychwstałeś w chwale, przez wiele dni będąc ze swymi uczniami i posyłając ich jako na cały świat jako głosicielei Twojej budzącej bojaźń Opatrzności.

Chwała. Pokazujesz mi drogi życia, Miłosierny, z wielką miłością idziesz i siadasz utrudzony drogą. Niewieście proszącej o wodę dajesz nieśmiertelność, opiewającej Twoją wielką Opatrzność.

I teraz. Teotokion: Chrystus wciela się w Ciebie, Dziewico Bogurodzico, co przewyższa słowo, Słowo Ojca, i chce zostać za nas ukrzyżowanym, a swoim zmartwychwstaniem po trzech dniach oświeca krańce świata. Wraz z nimi Ciebie godnie uwielbiamy.

W sobotę czwartego tygodnia po święcie Paschy.

Czwórześ z akrostychem: Trzeci ton okaż. Ton 3.

Pieśń 6

Hirmos: **Ogromna otchłań grzechów otoczyła mnie i słabnie mój duch, lecz Ty, Władco, wyciągnij wszechwładną Twoją prawicę i, dobry Sterniku, zbaw mnie, jak Piotra.**

Twój Boży bok został przebity włócznią i człowieka zranionego przestępstwem, Dawco życia, uleczyłeś Twymi cierpieniami. Przeto opiewamy, Władco, panowanie Twoje.

Uderzenie przecierpiałeś, Jezu, rozbijając królestwa otchłani i starleś wrzeciędzie, wszechmocną ręką Twoją zbawiłeś wszystkich i zmartwychwstałeś po trzech dniach.

Chwała. **Stałeś przed trybunałem Piłata jako skazaniec, będąc Sędzią całej ziemi i chcąc stworzonego przez Ciebie wybawić z otchłani, zstąpiłeś do niego, jedyny miłosierny.**

I teraz. Teotokion: **Urodziłaś bez bólów z Ojca zrodzonego przed wiekami, Czysta, i bolałaś nad Nim, widząc Go ciałem ukrzyżowanego i wiszącego. Gdy zmartwychwstał jako Bóg, świetliście radowałaś się.**

Pieśń 7

Hirmos: **Dawno temu złotemu posągowi, perskiemu bożkowi dzieci nie pokłoniły się, śpiewając trzej w środku pieca: Ojców Boże, błogosławiony jesteś.**

Niedostępny dla cherubinów i serafinów przecierpiał ukrzyżowanie ze swego miłosierdzia, aby zbawić Adama zniszczonego przez przestępstwo.

Ty zstąpiłeś z duszą do otchłani i zniszczyłeś jej panowanie, Władco, podniosłeś będących w niej związanych jeńców, opiewających panowanie Twoje, Dawco życia.

Chwała. **Odjęta została rozpacz smutku, niewiasty z mirrą spieszenie przyszły do grobu i widząc Chrystusa zmartwychwstałego z grobu, głosiły światu.**

I teraz. Teotokion: **Raduj się, Czysta, widząc Chrystusa, którego zrodziłaś, w chwale powstałego z martwych po trzech dniach i jako Matka błagaj Go za światem całym.**

Pieśń 8

Hirmos: **Stojący pobożnie młodzieńcy, objęci przez pożerający płomień, pozostali nienaruszeni, śpiewając Bożą pieśń: Błogosławcie Pana wszystkie dzieła Pańskie i wywyższajcie Go na wszystkie wieki.**

Wszystko, co oddycha, stworzyłeś słowem i przez Żydów zostałeś dobrowolnie powieszony na drzewie oraz napojony żółcią, co widząc całe stworzenie zadziwiło się, oplakując szaleństwo pozbawionych łaski.

Ciebie, Przywódcę i Zbawcę świata, żarłoczna otchłań przyjęła jako człowieka, a Ty związałeś ją jako Pan i tych, których drzewo uczyniło winnymi, wskrzesiłeś ze sobą po trzech dniach z grobu.

Chwała. **Nie rozłączyłeś się z łonem Ojca, przyjąwszy z Dziewicy nasze ciało i dobrowolnie podjąłeś śmierć, złożony w grobie powstałeś po trzech dniach, Słowo Boże. Przeto Ciebie opiewamy, jedyne Dawcę życia.**

I teraz. Teotokion: Zrodziłaś Syna bez bólów, Czysta, przed wiekami będącego z Ojcem i Duchem Świętym. Widząc Go wiszącym na krzyżu bolałaś, ujrawszy zaś powstałego z grobu rozradowałaś się na wieki.

Pieśń 9

Hirmos: Stojący pobożnie młodzieńcy, objęci przez pożerający płomień, pozostali nienaruszeni, śpiewając Bożą pieśń: Błogosławcie Pana wszystkie dzieła Pańskie i wywyższajcie Go na wszystkie wieki.

Ciała niebieskie widząc Ciebie, Chryste, wiszącego ciałem na krzyżu, skryły światło, a łotr teologizuje widząc ziemię całą drżącą i rozdieraną zasłonę, i woła: Chwała wielkiej cierpliwości Twojej, Władco.

Twoje zstąpienie, Królu, zaprawdę było straszliwe dla otchłani, bowiem bramy i wrzeciędzie otchłani starłeś, a wszystkich więźniów, jacy w niej byli zniewoleni, władczo wskrzesiłeś, wyznających Ciebie Bogiem.

Chwała. Józef z wiarą zdjął Ciebie, Chryste, martwego z drzewa, mirrą, olejami i przepaskami z miłością i radością namaściwszy, wylewał mnóstwo łez i położył w grobie dla zmarłych. Przeto z nim Ciebie wielbimy.

I teraz. Teotokion: Raduj się, Czysta, widząc z martwych powstałego w chwale Twego Syna i Boga, przez niewiasty z mirrą, świętych apostołów wraz z Józefem i Nikodemem sławionego, a my wielbimy Ciebie, Przeczysta.

W poniedziałek piątego tygodnia po święcie Paschy.

Trójpieśń z akrostychem: Chwała Bogu naszemu. Ton 4.

Pieśń 1

Hirmos: Zrodzony z Dziewicy Boże, zatop w głębi beznamiętności mocnych wódzów grzechu, abym Tobie przez trzy właściwości duszy jak na cymbałach w umartwieniu ciała zwycięską zaśpiewał pieśń.

Związałaś wrażą zgubną władzę więzami, które przecierpiałeś dla nas, Przyjacielu człowieka. Krzyżem Twoim pojednałeś rozproszonych, Panie, i zniszczyłaś mur wrogości. Przeto opiewamy Ciebie.

Panie, jak przepowiedziałeś przed męką, powstałeś władczo, zniewoliwszy jako Bóg królestwa otchłani i podniosłeś wszystkich od wieków w nich śpiących, wysławiających Ciebie.

Chwała. Chór Bożych sług dziwił się widzeniu i obrazowi niewiast z mirrą, od nich nauczył się: Oto Chrystus zmartwychwstał, idąc głóście uczniom płaczącym i łkającym.

I teraz. Teotokion: Zajaśniał z martwych jak piękny Oblubieniec, Czysta, wcielony w Twoje łono, co przewyższa rozum dobrocią. Przeto z apostołami widząc Go, sławiłaś Jego zmartwychwstanie po trzech dniach.

Pieśń 8

Hirmos: Wybawco wszystkich wszechmocny, pośród płomieni przyszedłeś zraszając wielbiących Ciebie i nauczyłeś ich śpiewać: Wszystkie dzieła błogosławcie, śpiewajcie Panu.

Dobrowolnie rozpostarłeś na krzyżu swoje przeczyste dłonie, wielce cierpliwy, objąłeś wszystkich i wybawiłeś z ręki wroga, przeto z bojaźnią Ciebie sławimy.

Gdy dobrowolnie zostałeś złożony w grobie, swoim powstaniem z martwych podniosłeś śpiących od dawna w grobach, z bojaźnią wołających: Błogosławcie Pana wszystkie dzieła Pańskie.

Przedziwne i sławne cuda czyniłeś Chryste Twoim słowem, a zgromadzenie hebrajskie widząc Ciebie osądza na śmierć, będącego Życiem wszystkim, łaskawy Panie.

Chwała. Przez czterdzieści dni, Chryste, jawnie przebywałeś z mądrymi i czcigodnymi apostołami, przekonując o Bożej Opatrzności, którą zbawiłeś świat śpiewający Tobie.

I teraz. Teotokion: Twoje zrodzenie budzi bojaźń, Nieskalana, przez które wszyscy zostaliśmy wybawieni ze straszego upadku, wołając: Raduj się, wszystkich ludzi Orędowniczko, raduj się upadłego świata wezwanie.

Pieśń 9

Hirmos: Ewa słabością nieposłuszeństwa sprowadziła klątwę, Ty zaś Dziewico Bogurodzico owocem noszenia w łonie zrodziłaś światu błogosławieństwo, przeto wszyscy Ciebie wysławiamy.

Dobrowolnie zostałeś rozciągnięty na krzyżu i słońce widząc Ciebie, Najłaskawszy, z lękiem skryło promienie i zachwiały się fundamenty ziemi, kamienie rozpadły się i rozdarła się zasłona świątyni, Władco.

Dawno temu Józef namaścił Ciebie i owinąwszy całunem złożył w nowym grobie, będącego Życiem wszystkich, a Ty zmartwychwstałeś po trzech dniach, opustoszywszy królestwa otchłani mocą Bożą, Wszechmogący.

Chwała. Widziany byłeś przez apostołów, powstawszy z grobu po trzech dniach, i zawołałeś: Idźcie, przyjaciele i uczniowie moi, głosście we wszystkich narodach, że widzieliście cuda i moją moc nie do opowiedzenia.

I teraz. Teotokion: Martwego wdychającego życie, gdy zobaczyła Nieskalana z grobu powstałego w chwale, napełniła się radością, wołając: Synu mój i Boże mój, wysławiam Twoje uniżenie nie do opowiedzenia.

We wtorek piątego tygodnia po święcie Paschy.

Trójpieśń z akrostychem: Hymnodia Józefa. Ton 4.

Pieśń 2

Hirmos: Patrzcie, patrzcie, że ja jestem Bogiem, który z manny uczynił deszcz i z kamienia wytoczył dawno temu wodę memu ludowi na pustyni, prawicą potężną i mocą moją.

Mojżesz dawno temu na górze synajskiej wznosił węża przedstawiając Twoje ukrzyżowanie, za nas ukrzyżowanego i wybawiającego ludzi z wrogości węża i jadu, kruszącego zgubną dla wszystkich głowę.

Mirrę niosąc ze łzami, gorliwe niewiasty biegły wcześniej rano, jak mówi natchniony, i ujrzały młodzieńca w błyszczącej postaci i szacie, i przeraziły się.

Chwała. Ciebie, uzdrawiającego słowem choroby, uleczonego paralityków i wskrzeszającego martwych, Słowo, ludzie hebrajscy osądzi na śmierć. A Ty zmartwychwstałeś jako Bóg Mocny w potędze, zniszczywszy królestwo otchłani.

I teraz. Teotokion: Nadprzyrodzony Bóg objawił się wcielony w niewypowiedziany sposób w Twoje łono, Przczysta, i został policzony z martwymi, będąc życiem wszystkich, zmartwychwstał władczo. Widząc Go napełniłaś się radością, wysławiając Go.

Pieśń 8

Hirmos: W ogniu płomiennym stoją przed Tobą cherubini i serafini, Panie, i całe stworzenie śpiewa Tobie piękną pieśń: Śpiewajcie, błogosławcie, ludzie wywyższajcie Chrystusa, jedynego Stworzyciela, na wszystkie wieki.

Panie, który krzyżem podarłeś rękopis grzechów Adama, teraz wytoczyłeś nam błogosławieństwo, dobrowolnie stawszy się przekleństwem, Chryste. Przeto Ciebie błogosławimy zawsze na wieki.

Zgromadzenie uczniów zobaczyło Ciebie, Panie, powstałego z martwych, i napełniło się tajemnym pocieszeniem, a Ty do nich zawołałeś: Widząc Boga Dawcę życia, idźcie i gościście mnie, Króla wszystkich.

Chwała. Opiewamy Twoje czcigodne ukrzyżowanie, łaskawy Zbawco, wysławiamy pogrzeb i budzące bojaźń zmartwychwstanie z wiarą, przez które zostaliśmy rozwiązani z nienaruszalnych więzów, Chryste Boże wszystkich.

I teraz. Teotokion: Widząc powstałego z martwych Jezusa, który wcielił się w Ciebie w sposób przewyższający słowa, czysta Władczyni, zawołałaś: Jakże piękna jest dobroć Twoja, Synu mój, ze względu na którą teraz Adam powrócił do dawnego piękna.

Pieśń 9

Hirmos: Albowiem uczynił mi rzeczy wielkie, Mocny, i święte imię Jego, a miłosierdzie Jego z pokolenia na pokolenia nad tymi, którzy się Go boją.

Gdy podniesiony zostałeś na drzewie przygwożdżony do krzyża, ciała niebieskie skryły światło, zatrzęsła się ziemia i będący w więzach otchłani zostali uwolnieni, Zbawco.

Chryste, skruszyłeś bramy i więzy śmierci, zmartwychwstałeś władczo w chwale, pochwycając dawnych więźniów otchłani, jako Boga wysławiających Ciebie.

Chwała. Ziemia tryumfuje i niebo świętuje zmartwychwstanie Stwórcy wszystkich, przez które wybawił nas, wysławiających Go, z więzów i śmierci.

I teraz. Teotokion: Zorzami Twojej Światłości, Bogurodzico, rozpuść mgłę mojej niewiedzy, abym z wiarą nieustannie wysławiał Twoje cuda.

✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠

W czwartek piątego tygodnia po święcie Paschy.

Trójpieśń z akrostychem: Pieśń Bogu należy się. Ton 4.

Pieśń 4

Hirmos: Ze względu na umiłowanie swego obrazu, Szczodry, stałeś na Twoim krzyżu i poddawały się Tobie narody: Ty bowiem jesteś, Przyjacielu człowieka, naszą mocą i chwałą.

Gdy dobrowolnie zostałeś podniesiony na drzewie, wtedy ziemia, góry i pagórki zakołysały się z lęku, widząc Ciebie cierpiącego, Szczodry i wielce cierpliwy.

Otchłań uległa się Twego zstąpienia, Zbawco, i szybko wypuściła martwych, których miała, wysławiających Twoją niewypowiedzianą moc.

Chwała. Nerozumne zgromadzenie żydowskie widząc Ciebie, Szczodry, dającego wzrok ślepych, zabija będącego Życiem i zmartwychwstaniem.

I teraz. Teotokion: Widząc Twego Syna powstałego z grobu, Dziewico, z apostołami radowałaś się, Czysta. Z nimi też Ciebie sławimy.

Pieśń 8

Hirmos: Wszystkie dzieła Boże i całe stworzenie błogosławcie Pana, albowiem ludziom na ziemi zajaśniała Światłość i oświeciła cały świat, dała światu życie wieczne, śpiewajcie ludzie i wywyższajcie Go na wieki.

Widząc Ciebie na krzyżu dobry łotr wołał: Wspomnij mnie, Władco, zadziwiłem się Twoją mocą i przewyższającą rozum Twoją przedziwną Opatrznością.

Ukazałeś się niewiastom Chryste, mówiąc: „Radujcie się”, jako Przyjaciel człowieka miłościwie utulając smutek i radosnymi czyniąc ludzi przez Twoje powstanie.

Chwała. Dawno temu ślepego od urodzenia podarowałeś światło, Dawco Światłości, Jezusie. Tak otwórz i moje źrenice serca, abym zrozumiał światłość nakazów Twoich.

I teraz. Teotokion: Wybaw mnie z ognia gehenny i wiecznego osądzenia, Czysta, wycisz myśli moich okropne fale i skieruj do cichej przystani życia.

Pieśń 9

Hirmos: Kamień nie ręką odsieczony od niesiecznej góry, z Ciebie, Dziewico, został odsieczony węgielny, Chrystus, który połączył dalekie natury, przeto weseląc się, Ciebie Bogurodzico uwielbiamy.

Wyciągnąłeś dłonie na drzewie, uleczając ze zgubnego zniszczenia duszy rękę, która pierwsza wyciągnęła się do drzewa po pokarm. Przeto sławimy niezgłębioną Opatrzność Twoją.

Skruszyłeś bramy i wrzeczadze śmierci zstąpieniem Twoim, wszystkie królestwa otchłani opustoszyłeś Twoją mocą, Zbawco, i zmartwychwstałeś po trzech dniach oświecając świat.

Chwała. Powiedziałeś, Zbawco, zjawiwszy się Twoim świętym apostołom po zmartwychwstaniu: Przebiegając z wiarą świat głoście, że we mnie widzieliście przedziwne i niewypowiedziane tajemnice.

I teraz. Teotokion: Wraz z niewiastami z mirrą widziałaś Chrystusa powstałego i zamieniwszy płacz na radość sławiłaś Go. Przeto Ciebie, Bogurodzico, donośnie uwielbiamy.

W piątek piątego tygodnia po święcie Paschy.

Trójpieśń z akrostychem: Chwała Bogu. Amen. Ton 4.

Pieśń 5

Hirmos: Uległo się wszystko Bożej Chwały Twojej, Ty bowiem nieznająca małżeństwa Dziewico nosiłaś w łonie nad wszystkimi Boga i zrodziłaś Przedwiecznego Syna, dającego pokój wszystkim opiewającym Ciebie.

Związany i przygwożdżony na drzewie, Władco, wyzwoliłeś mnie z więzów grzechu i przygwoździłeś do miłości Twojej. Przeto z wdzięcznością opiewam Twój majestat i niewypowiedzianą moc.

Gdy zjawiłeś się w otchłani, Zbawco, dawno temu osadzony Adam został wyzwolony z osądzenia i wieloletnich więzów, wołając: Chwała niezwyklej Twojej łaskawości, Słowo, Jezusie wielce miłosierny.

Chwała. Anioł przedziwnie zjawił się niewiastom, siedząc wewnątrz grobu, i ogłosił: Kogóż przyszlście tak wcześnie szukać? Chrystus zmartwychwstał, uśmierciwszy śmierć.

I teraz. Teotokion: Święta, Nieskalana, która zrodziłaś Świętego spoczywającego w świętych, gdy ujrzałaś Go zajaśniałego z grobu jak Oblubieńca z pałacu, w pieśniach wysławiałaś Jego uniżenie.

Pieśń 8

Hirmos: Pobożne dzieci w ognistym piecu zostały zbawione przez zrodzenie Bogurodzicy, wtedy zwiastowane przez obraz, a teraz spełnione. Ono to podnosi wszystkich śpiewających: Wszystkie dzieła Pańskie, śpiewajcie Panu i wywyższajcie Go na wieki.

Odbudowując omroczoną naturę w Adamie, wyciągnąłeś dłonie przygwożdżony na drzewie i przebijany w bok, Przyjacielu człowieka. Przeto wielką łaskawość Twoją wysławiamy na wszystkie wieki.

Gdy ujrzała Ciebie otchłań zniewalającego jej królestwa, uśmiercana lękiem przed Tobą, Słowo, oddała wszystkich dawno temu pochłoniętych martwych, wołających: Panu śpiewajcie dzieła i wywyższajcie Go na wieki.

Anioł siedzący na kamieniu zawołał do płaczących niewiast z mirrą: Idąc ogłoście uczniom zmartwychwstanie Dawcy życia. Zaprawdę bowiem powstał, zrzuciwszy niewolę otchłani i starłszy złość diabła.

Chwała. Triadikon: Sławiąc Ciebie, jedynego naturą, głoszę Trójcę Osób, jedno Bóstwo, Ojca niemającego początku, Syna i Ducha Świętego, zawsze wołając: Panu śpiewajcie dzieła i wywyższajcie Go na wieki.

I teraz. Teotokion: Gdy Bóg zjawił się z Ciebie, Dziewico, nie naruszył znaków dziewictwa, także samo powstają pozostawił nienaruszone opieczetowane kamienie. Widząc Go napełniłaś się radością, błogosławiąc Jego Boską moc na wszystkie wieki.

Pieśń 9

Hirmos: Każdy zrodzony z ziemi niech się rozraduje duchem oświecany, niech tryumfuje bezcielesnych rozumów natura, wielbiąc święty tryumf Bogurodzicy, i niech woła: Raduj się, błogosławiona Bogurodzico, czysta zawsze Dziewico.

Dobrowolnie wstąpiłeś na wysokość krzyża, wielce cierpliwy, przyciągnąłeś człowieka z przepaści zguby ku Światłości. Gdy zostałeś złożony w grobie będąc Życiem, Chryste, podźwignąłeś śpiących w grobach przez czcigodne i chwalebne powstanie Twoje.

Chór niewiast przyniósł Tobie mirrę, Przywódcy życia, i ujrzawszy Ciebie powstałego głosi uczniom zmartwychwstanie, razem zgromadzonym i płaczącym, którzy widząc Ciebie napełnili się oświeceniem i radością.

Chwała. Słońce Chryste, w otchłani byłeś z duszą jako Bóg, i śpiącym tam skowanym od wieków zajaśniała Twoja Światłość i świętym zmartwychwstaniem Twoim wskrzesiłeś opiewających Twoją łaskawość.

I teraz. Teotokion: Zrodziłaś Boga noszącego wszystko, Dziewico, który stał się człowiekiem z łaskawości, otoczona przez Boga radością. Módl się do Niego gorliwie, aby oświecił nasze serca, prawdziwie Ciebie błogosławiących jako czystą Bogurodzicę.

W sobotę piątego tygodnia po święcie Paschy.

Czwórpieśń z akrostychem: Śpiewam pieśń czwartą. Ton 4.

Pieśń 6

Hirmos: Z pieśniami pochwalnymi będę przynosił Tobie, Panie, dary, woła do Ciebie Kościół, oczyściwszy się z krwi pogańskich ofiar krwią, która z miłosierdzia Twego wypłynęła z Twego boku.

Wyciągnąłeś na krzyżu przeczyste Twoje dłonie i ukrzyżowałeś duchowego Ameleka Bożą mocą Twoją, świat wybawiłeś z niewoli, Chryste Boże nasz.

Skruszywszy otchłań swoim budzącym bojaźń zstąpieniem, Chryste, i pochwywszy Bożą mocą trzymany przez nią więźniów, zmartwychwstałeś z grobu po trzech dniach jako Bóg.

Chwała. Gdy niewiasty przysły na grób namaścić Ciebie, bezcenną mirrę, zawołał do nich anioł: Nie płaczcie, powstał Pan, którego szukacie.

I teraz. Teotokion: Nie płacz, Bogurodzico Dziewico, Syn Twój zmartwychwstał bowiem jako Bóg z grobu po trzech dniach. Raduj się i módl do Niego, aby zbawił nas.

Pieśń 7

Hirmos: Ty, który wybawiłeś w ogniu Abrahamowe Twoje dzieci i zabiłeś Chaldejczyków, aby sprawiedliwość sprawiedliwie pochwyć, wysławiany Panie Boże ojców naszych, błogosławiony jesteś.

Na miejscu czaszki ze względu na nas powieszony zostałeś na krzyżu pośród łotrów i zniszczyłeś na tym miejscu władcę ciemności, wszechmocny Panie, Boże ojców naszych, błogosławiony jesteś.

Włócznią przebity w bok, wytoczyłeś nam, Dawco życia, ze źródła zawsze wypływającego Twoją Bożą krew, Chryste, wołającym: Wysławiany Panie Boże ojców, błogosławiony jesteś.

Chwała. Anioł w jaśniejszej szacie zawołał do płaczących niewiast: Dlaczego z wonnościami szukacie jako zmarłego Chrystusa, który ma władzę życia? Zmartwychwstał, jak i powiedział przed męką.

I teraz. Teotokion: Ten, który trzyma całe stworzenie i krańce ziemi, z Ciebie przyjął ciało, Czysta, i zechciał za nas umrzeć. Widząc Go zmartwychwstałego w chwale z grobu, rozradowałaś się.

Pieśń 8

Hirmos: Daniel w jamie rozpostarł ręce i zagroził otwarte paszcze lwów, moc zaś ognia ugasiwszy i przepasawszy się cnotą młodzieńcy wołali: Błogosławcie wszystkie dzieła Pańskie, Pana.

Raną Twoją, Władco, uleczyłeś całą ludzkość, Zbawco, przecierpiawszy zaś śmierć wyzwoliłeś nas ze zniszczalności Twoją śmiercią, Dobry, i nas uczyniłeś nieśmiertelnymi, wołających: Wszystkie dzieła Pańskie śpiewajcie Panu i wywyższajcie Go na wieki.

Weselcie się wszyscy ludzie, cała ziemia niech się teraz raduje z niebiosami. Dawca życia Pan powstał bowiem z grobu, wskrzesiwszy naszą naturę, wołającą: Błogosławcie wszystkie dzieła Pańskie, śpiewajcie Panu i wywyższajcie Go na wieki.

Chwała. Związałeś prześladowcę zstąpieniem Twoim, Chryste, a złożony w grobie podźwignąłeś wszystkich martwych, dziękczynnie śpiewających Tobie, Dobroczyńcy wszystkich i wszechwładcy: Błogosławcie wszystkie dzieła Pańskie Pana i wywyższajcie Go na wieki.

I teraz. Teotokion: Chcąc rozwiązać klątwę Adama upadłego w raju, Czysta, wszechmocny Pan wcielił się w Ciebie, Przczysta, został ukrzyżowany i pogrzebany. Zmartwychwstał zbawiając nas, z miłością śpiewających Tobie, Mario, Boża Oblubienico.

Pieśń 9

Hirmos: Ewa słabością nieposłuszeństwa sprowadziła klątwę, Ty zaś Dziewico Bogurodzico owocem noszenia w łonie zrodziłaś światu błogosławieństwo, przeto wszyscy Ciebie uwielbiamy.

Przez podniesienie Ciebie na krzyżu, wielce cierpliwy, rozdarta została zasłona, słońce skryło promienie i rozpadły się kamienie, wskazując na niesprawiedliwe zabicie, które dobrowolnie przecierpiałeś, Zbawco, za rodzaj ludzki.

Przebity włócznią na drzewie, Jezusie Przyjacielu człowieka, uleczyłeś zranionego w raju przez przestępstwo Adama, wielce cierpliwy. Położony zaś pośród umarłych jako nieśmiertelny wyprowadziłeś wszystkich śpiewających Tobie.

Chwała. Wszystko trzymasz w dłoni i jej ruchem urządzasz ziemię, jakże więc wśród martwych zostałeś policzony będąc nieśmiertelnym, chcąc wybawić zranionych przez ukąszenie węża, Tobie śpiewamy jako Przyjacielowi człowieka.

I teraz. Teotokion: Widząc Twego Syna martwego i nagiego, wiszącego na drzewie, bolałaś, gdy zaś ujrzałaś Go zmartwychwstałego po trzech dniach, natychmiast rozradowałaś się jako Matka, módl się za czczących Ciebie z wiarą, Nieskalana.

✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠

W poniedziałek szóstego tygodnia po święcie Paschy.

Trójpieśń z akrostychem: Chwała Bogu przynależy. Ton 5.

Pieśń 1

Hirmos: Śpiewajmy Panu, który uczynił przedziwne cuda w Czerwonym Morzu, zwycięską pieśń, albowiem się wysławił.

Przez Twój czcigodny krzyż, Panie, zostaliśmy wybawieni z dawnej klątwy. Przeto sławimy Twoją dobroć.

Dobrowolnie ukrzyżowany powstał, zniewolił wszystkie skarbnice śmierci, Chrystus Zbawca nasz, Jego wysławiamy.

Chwała. Widząc dziwnie jaśniejącą postać anioła niewiasty z mirrą dowiedziały się o zmartwychwstaniu Stwórcy i napełniły się radością.

I teraz. Teotokion: Byłaś wschodem Słońca Sprawiedliwości, Dziewico Przczysta, przez które wybawiliśmy się z ciemności niewiedzy.

Pieśń 8

Hirmos: Stwórcy stworzeń, którego lękają się aniołowie, śpiewajcie ludzie i wywyższajcie na wszystkie wieki.

Widząc Boga krzyżowanego ciałem, słońce omroczyło się i ziemia zadrżała, kamienie rozpadły się.

Chrystus powstał z martwych po trzech dniach i podniósł ze sobą wszystkich siedzących w ciemności i cieniu śmierci.

Po Twoim zmartwychwstaniu ukazałeś się apostołom, Szczodry, i napełniłeś ich niewypowiedzianą radością.

Chwała. Nieustannie śpiewajmy Trójcy, Ojcu najświętszemu, Słowu zawsze będącemu i Duchowi Bożemu niestworzonemu.

I teraz. Teotokion: Wybaw nas z męki i wiecznego osądzenia, śpiewających Tobie, czysta Bogurodzico.

Pieśń 9

Hirmos: Ciebie, błogosławioną między niewiastami i pobłogosławioną przez Boga rodzaj ludzki w pieśniach uwielbia.

Wyciągnąłeś dłonie na krzyżu, aby zdobyć mnie, rozciągniętego przez liczne kłamstwa oszusta, Szczodry.

Wszystko wskrzesiłeś ze sobą, Dobry, zstąpiłeś w bramy otchłani, Chryste, i podniosłeś ze sobą opiewających moc Twoją, Przyjacielu człowieka.

Chwała. Wytoczyłeś martwym życie, Chryste, zmartwychwstałeś po trzech dniach, i wzniosłeś się w chwale, gdy patrzyli na to czcigodni uczniowie.

I teraz. Teotokion: Twego Syna i Boga wszystkich uczynił dla nas miłosiernym, Przczysta Dziewico, z wiarą Tobie śpiewających.

We wtorek szóstego tygodnia po święcie Paschy.

Trójpieśń z akrostychem: Pieśń Józefa. Ton 5.

Pieśń 2

Hirmos: Patrzcie, patrzcie, że ja jestem Bogiem, który ze swej woli przyoblekł się w ciało, aby wybawić Adama, który przez oszustwo węża wpadł w przestępstwo.

Jak dawno temu Mojżesz podniósł węża, tak zostałeś podniesiony na drzewie, Szczodry, przepędzając oszukańczego wroga jad żmijowy i złość oraz zbawiając nas.

Chwała sławie Twojej, wysławiony Jezusie, spocząłeś bowiem dobrowolnie w grobie jako martwy i zmartwychwstałeś jako Bóg, podnosząc cały świat przez Twoje powstanie jako wszechmocny.

Chwała. Oto Dawca życia powstał z martwych – dawno temu jaśniejący anioł zawołał do niewiast – nie płaczcie już więcej, lecz ogłoście apostołom Jego powstanie.

I teraz. Teotokion: Święty Panie, zrodzony z czcigodnej Dziewicy, dobrowolnie ukrzyżowany i pogrzebany, powstałeś z martwych, dla Jej modlitw ześlij wszystkim Twoje miłosierdzie.

Pieśń 8

Hirmos: Stwórcy stworzeń, którego lękają się aniołowie, śpiewajcie ludzie i wywyższajcie na wszystkie wieki.

Wysławiamy, Chryste, Twój pogrzeb na trzy dni i chwalebne zmartwychwstanie, zawsze z wiarą wychwalajmy.

Wysławiamy Chrystusa ukrzyżowanego za nas i złożonego w grobie, który swoim zmartwychwstaniem oświecił świat.

Chwała. Słońce niezachodzące, Chryste pogrzebany i powstały z martwych, oświeć myśli wszystkich nas, abyśmy nieustannie Ciebie sławili.

I teraz. Teotokion: Módl się, Bogurodzico Dziewico, do wcielonego w Ciebie Słowa, aby ulitował się nad nami, pokornymi.

Pieśń 9

Hirmos: Wielbimy, Chryste, Twoją nieskalaną Matkę czcigodną, albowiem w nadprzyrodzony sposób zrodziła Ciebie ciałem, wybawiaj nas z wszelkiego oszustwa i zniszczenia.

Jak baranek na zabicie zostałeś przyprowadzony, Władco Chryste Boże, i ranami Twoimi, które dobrowolnie przecierpiałeś, zraniłeś mnóstwo złych biesów.

Skruszone zostały wrzeczadze otchłani przez przyjście Twoje, Chryste, i od wieków niszczeni powstali, opiewając Ciebie jako zwycięzcę rządzącego wszystkimi.

Chwała. Święte Twoje powstanie z grobu, Chryste, jest życiem, wniebowstąpienie zaś zawsze jest radością, którego wigilię z wiarą wszyscy teraz świętujemy.

I teraz. Teotokion: Rodząc nam Światłość ze Światłości, przeczysta Dziewico, zniszczyłaś ciemność bezbożnictwa. Przeto wszyscy zrodzeni z ziemi z wiarą Ciebie wielbimy.

W piątek szóstego tygodnia po święcie Paschy.

Trójpieśń. Ton 4.

Pieśń 5

Hirmos: Niegodni nie ujrzą Twojej chwały, Chryste, a my Tobie Jednorodzony, Chwały Ojca jaśnienie Bóstwa, od poranku czuwając i śpiewamy Tobie, Przyjacielu człowieka.

Wstępując z ziemi na niebiosa nie byłeś odłączony od Ojca, i zasiadając, Władco, z Duchem posłałeś Go uczniom z niebios, Pocieszyciela.

Gdy ujrzały Ciebie zastępy bezcielesnych, Jezu, z ciałem wstępującego na niebiosa, radując się dziwiły się ogromnemu Twemu uniżeniu dla ludzi, Panie.

Chwała. Naszą zniszczałą naturę posadziłeś na tronie Ojcowskim i upiększyłeś, Panie, z którą masz przyjść sędzić świat, Wszechmocny.

I teraz. Teotokion: Czystą i najczystsza uczcijmy duchowo, piękno Jakuba, i pobożnie śpiewajmy upiękzonej Bożymi cnotami jako Matce Boga naszego.

Pieśń 8

Hirmos: Wybawco wszystkich wszechmocny, pośród płomieni przyszedłeś zraszając wielbiących Ciebie i nauczyłeś ich śpiewać: Wszystkie dzieła błogosławcie, śpiewajcie Panu.

Zniszczywszy mur wrogości pogodziłeś umarłych z Twoim Ojcem i wstąpiwszy przywiodłeś ciało, które przyjąłeś, Słowo niemające początku, ponad zasady i moce.

Noszony na ramieniu cherubinów wzniosłeś się w chwale gdy patrzyli uczniowie Twój, Panie, i wołali nieustannie: Wszystkie dzieła Pańskie śpiewajcie Panu i wywyższajcie Go na wieki.

Chwała. Błogosławiąc uczniów wzniosłeś się na wysokości, Chryste, posłałeś im Pocieszyciela, śpiewającym i jednomyślnie wołającym: Wszystkie dzieła Pańskie śpiewajcie Panu i wywyższajcie Go na wieki.

I teraz. Teotokion: Powszechnie oczyszczenie wiernych, gotowa pomoc dla ludzi i most do Stwórcy, przeprowadzający wszystkich ku zbawieniu, Bożą Matkę sławimy.

Pieśń 9

Hirmos: Ewa słabością nieposłuszeństwa sprowadziła klątwę, Ty zaś Dziewico Bogurodzico owocem noszenia w łonie zrodziłaś światu błogosławieństwo, przeto wszyscy Ciebie wysławiamy.

Z góry Oliwnej obłok przyjął Ciebie jak tron, Chryste, gdy patrzyli na to wszyscy Boży Twój uczniowie i z bojaźnią wołali do Ciebie: Nie zostawiaj sierotami tych, których umiłowałaś ze względu na niewypowiedziane miłosierdzie.

Zstąpiłeś najpierw bez ciała, wstąpiłeś nosząc ciało, które przyjąłeś. Z lękiem otworzyły się przed Tobą bramy niebios i rozумы niebieskie patrząc dziwiły się, mówiąc: Chwała Twemu zstąpieniu ze względu na nas.

Chwała. Dlaczego stoicie patrząc na budzące bojaźń wstępowanie? – dawno temu aniołowie powiedzieli do Bożych uczniów – Jak widzicie Go wstępującego, tak i przyjdzie na ziemię z niewypowiedzianą chwałą sędzić wszystkich.

I teraz. Teotokion: W obecności Bożych uczniów, Przeczysta, widziałas wstępującego z ziemi, którego zrodziłaś i wołałaś: Wstępujesz do Ojca niemającego początku, chwałą Twoją wszystko napełniając, wysławiany jedyny Panie.

W sobotę szóstego tygodnia po święcie Paschy.

Czwórpieśń. Ton 8.

Pieśń 6

Hirmos: Modlitwę wyleję przed Panem i Jemu opowiem troski moje, albowiem pełna jest zła dusza moja i życie moje przybliżyło się do otchłani, przeto modłę się jak Jonasz: Wyprowadź mnie, Boże, ze zniszczenia.

Napełniwszy będących na ziemi chwałą Twoją, wzniosłeś się z chwałą niewypowiedzianą i Ojcu przyniosłeś ciało, w które z miłosierdzia do nas przyoblokłeś się. Zaśpiewały Tobie moce niebios, jedyny Przyjacielu człowieka.

Podnieście się bramy niebios i przyjmijcie Boga noszącego ciało – wołały duchowe moce podporządkowując się – Kim jest Ten, o którym mówicie, i nieustannie przynosicie Mu chwałę jako Stwórcy wszystkiego?

Chwała. Patrząc na budzące bojaźń wstępowanie Słowa uczniowie wołali: Poślij nam Najświętszego Ducha i nie pozostawiaj sierotami sług Twoich, znających Ciebie, prawdziwego Boga i człowieka bezgrzesznego.

I teraz. Teotokion: Przebóstwiłeś ludzką naturę w niewypowiedziany sposób zrodziwszy się z Dziewicy, Ojca Jednoistotne Słowo i wzniosłeś się w chwale. Daj pokój Twym uczniom i światu obfite miłosierdzie.

Pieśń 7

Hirmos: Dzieci hebrajskie w piecu odważnie zdeptały płomień i ogień zamieniły w rosę, wołając: Błogosławiony jesteś, Panie Boże, na wieki.

Mękę i śmierć przecierpiałeś, i zmartwychwstałeś po trzech dniach, jak i powiedziałeś, i wstąpiłeś na niebiosa, a uczniowie śpiewali Tobie, Panie Boże, na wieki.

Ześlij nam, Szczędri, jak obiecałeś, Ducha Najświętszego, wołali mądrzy uczniowie, obdarzającego mądrością wszystkich wierzących na wieki.

Chwała. Zaklaszczcie w dłonie, narody, zakrzyknijcie Bogu w radości. Chrystus wznosił się na niebiosa i siedzi w chwale po prawicy jako współtronujący z Ojcem na wieki.

I teraz. Teotokion: Nie opuściwszy łona Ojca w łonie Twoim Słowo spoczęło, wybawiając nas z bezmyślności, Dziewico, śpiewających Panu Bogu na wieki.

Pieśń 8

Hirmos: Siedmiokroć rozpalil piec chaldejski prześladowca z wrogości dla pobożnych, mocą zaś lepszą zbawieni widząc to, do Stwórcy i Wybawiciela wołali: Dzieci błogosławcie, kapłani zaśpiewajcie, ludzie wywyższajcie na wszystkie wieki.

Przybrawszy się – jak jest napisane – w obce sobie, co przewyższa rozum, i cierpieniami wszystkim wiernym dając niecierpiętność, z ziemi wstępuje, teraz staje przed obliczem Ojca, wobec aniołów, archaniołów, trony i panowań. Jego wysławiany na wszystkie wieki.

Aniołowie w białych szatach stanęli przed apostołami, zdumionymi nowym widzeniem Twego wniebowstąpienia, Słowo Ojca niemającego początku, mówiąc: Dlaczego patrzycie na wysokości, dziwiąc się? Jezus znowu przyjdzie w sposób, jaki widzicie, aby sądzić świat.

Chwała. Wszystko spełniwszy, Panie, jako Bóg niezmienny wstąpiłeś z ciałem na niebiosa, przy podporządkujących się Tobie mocach anielskich i radośnie sławiących Ciebie uczniach, z bojaźnią śpiewających: Kapłani zaśpiewajcie, ludzie wywyższajcie na wszystkie wieki.

I teraz. Teotokion: Bogurodzico czysta, oczyść rany duszy mojej i strupy mego grzechu, źródła wylewając z boku Twego Dziecka i oczyszczające strumieniami. Do Ciebie bowiem wołam i do Ciebie przypadam, Ciebie przyzywam, jedyną Wybawicielkę.

Pieśń 9

Hirmos: Ulękło się każde ucho słysząc o niewypowiedzianym Twoim uniżeniu, albowiem Najwyższy dobrowolnie zstąpił aż do ciała z dziewiczego łona, stał się człowiekiem, przeto uwielbiamy, wierni, najczystsza Bogurodzice.

Podnieście duchowe bramy, moce niebios, przyszedł Król nasz, przyjąwszy śmiertelną naturę i wstępuje będąc Bogiem i człowiekiem do swego Ojca, czyniąc rzeczy budzące bojaźń i przesławne.

Śpiewajcie wszyscy rozumnie, zakrzyknijcie Bogu, który uczynił rzeczy przesławne i wstąpił na niebiosą, zesłał Świętego Ducha apostołom, oświecającego nas, wysławiających Bóstwo Jego.

Chwała. Otchłań została zniszczona przez pogrzeb i ludzie otrzymali powstanie przez Twoje zmartwychwstanie, oświecona została ziemia i niebiosą wstąpieniem Twoim, Chryste, jedyny niezmienny i wszechmocny, dawco dóbr i Zbawicielu nasz.

I teraz. Teotokion: Ze wszystkimi aniołami przynosimy Tobie słowa Gabriela: Raduj się, upragniony pałacu Króla. Raduj się, Dziewico, która ziemię połączyłaś z niebem, przez którą zbawiamy się, znając Ciebie jako czystą Bogurodzicę.

W poniedziałek siódmego tygodnia po święcie Paschy.

Trójpieśń. Ton 1.

Pieśń 1

Hirmos: Twoja zwycięska prawica wspaniale wysławiła się w mocy, ona bowiem, o Nieśmiertelny, jako wszechmocna starła przeciwników i otworzyła Izraelitom nową drogę na głębokości morza.

Twoje wspaniałe zstąpienie na ziemię, wtedy niezrozumiałe dla aniołów, gdy wstępujesz na niebiosą teraz poznają, mówiąc: Kto jest tym Królem Mocy?

Dobrowolnie przecierpiałeś ukrzyżowanie, Chryste, zmartwychwstałeś po trzech dniach, wstałeś na niebiosą, uczniowie zaś patrzyli i dziwili się przewyższającej rozum mocy Twojej.

Chwała. Obłoki podporządkowują się Twemu wstępowaniu przez Twoją wszechmocną wolę, Niedocieczony, gdy z góry Oliwnej teraz wzniosłeś się w górę na wysokości, niesiony przez obłok.

I teraz. Teotokion: Zastępy aniołów niebieskich zaprawdę przewyższyłaś, Czysta, gdy wcieliło się w Ciebie Słowo Ojca. Módl się teraz do Niego gorliwie, abyśmy zostali wybawieni z bezsensownych czynów, Nieskałana.

Pieśń 8

Hirmos: Śpiewajcie Chrystusowi Bogu, który w piecu wybawił dzieci i morze płomieni przemienił w rosę, i wywyższajcie Go na wszystkie wieki.

Wstąpiłeś w chwale ku Ojcu Światłości niemającemu początku i zesłałeś apostołom Ducha Świętego, śpiewajcie, błogosławcie i wywyższajcie na wszystkie wieki.

Wyśpiewujcie i śpiewajcie Panu, zakrzyknijcie z bojaźnią ojczyzny ziemskiej, wstąpił bowiem dzisiaj w chwale do nieba, zjednoczywszy z niebiosami na wszystkie wieki.

Chwała. Mężowie galilejscy, dlaczego patrzycie na wysokości z bojaźnią i tak stoicie? – bezcieleśni mówili do uczniów – W taki sam sposób jak widzicie, znowu Chrystus przyjdzie w chwale.

I teraz. Teotokion: Zrodziłaś niestworzony niebieski kłos, karmiący Bożą mocą krańce świata, Dziewico, nasyć spragnioną pokorną duszę moją.

Pieśń 9

Hirmos: Obraz Twego czystego zrodzenia pokazał Krzew gorejący i niespalający się, i teraz wygaś w nas piec gwałtownych pokus, prosimy, abyśmy Ciebie, Bogurodzico, nieustannie wywyższali.

Mękę, ukrzyżowanie i śmierć przecierpiałeś za nas, Bezgrzeszny, i chwalebnie zmartwychwstałeś, wstąpiłeś do niemającego początku Ojca Twego, Słowo. Przeto kłaniamy się Tobie, niedoścignionemu Bogu.

Mojżesz wzywa w Duchu, aby umocniły się moce anielskie, bowiem Król wszystkich cielesnie wstępuje z ziemi do wyższych królestw i umieszcza na tronie Ojcowskim naszą odpadłą naturę.

Chwała. Podnieście się, duchowe bramy – proroczo wołał Dawid w Duchu – Jednorodzony Syn Boży zakrólował nad wszystkimi narodami i wstępuje ciałem do Ojca, którego zstępując nie opuścił.

I teraz. Teotokion: Całą słodyczą i pragnieniem jest Twój Syn, Bóg i Pan, Najświętsza Czysta. Módl się do Niego gorliwie z wyższymi i bezcielesnymi zastępami, abyśmy wybawili się z goryczy grzechów zgubnych dla duszy.

We wtorek siódmego tygodnia po święcie Paschy.

Trójpieśń. Ton 2.

Pieśń 2

Hirmos: Patrzcie, patrzcie, to ja jestem wybawiający w morzu i na pustyni karmiący lud izraelski, wodę z kamienia wytoczyłem ludziom, aby podnieść dawno temu upadłego i doprowadzić do mnie z niewypowiedzianego miłosierdzia.

Przebywając z uczniami w ciągu czterdziestu dni po Bożym powstaniu z grobu, Zbawco, obiecałeś im jawnie posłać Ducha Bożego i wzniosłeś się w chwale, przedziwnie niesiony na ramieniu cherubinów.

Podnieście bramy, zrozumcie przesławne rzeczy! – moce duchowe wołały do wyższych mocy – Król wszystkich nosząc ziemskie ciało przyszedł do nas, do swego spoczynku, przebóstwiwszy ludzi z wielkiego miłosierdzia i niezmiernego współczucia.

Chwała. Wszedłszy w ciemność bezcielesnej natury na skrzydle wiatru wstępuje Bóg wcielony w Dziewicę, świetlisty obłok na obłoku świetlistym wstąpił z ziemi na wysokości, a uczniowie oglądali sławne wniebowstąpienie.

I teraz. Teotokion: Nieuprawiana ziemi, która wydałaś Karmiciela wszystkich, otwierającego rękę i ze swojej woli nasycającego wszystko, co żyje, mocy Boża. Umocnij chlebem życia serce osłabłe przez nasycenie się naszymi złymi upadkami grzesznymi.

Pieśń 8

Hirmos: Złotym posągiem pogardzili po trzykroć błogosławieni młodzieńcy, widząc niezmienny i żywy obraz Boży, i pośród ognia śpiewali: Zrealizowane niech śpiewa Panu całe stworzenie i wywyższa na wszystkie wieki.

Przyjąwszy naturę Adama i przebóstwiwszy ją, Słowo, wzniosłeś się do pierwotnej Światłości swego Ojca, przy zdziwionych wszystkich zastępach bezcielesnych, wołających: Śpiewajcie Panu i wywyższajcie Go na wieki.

Chwała. Eliaz przedstawiając Twoje budzące bojaźń wstępowanie, Dawco życia, przez Ducha Bożego okazał się narzędziem i był wznoszony z ziemi na wysokości, śpiewając Władcy: Niech śpiewa Panu całe stworzenie i wywyższa Go na wieki.

Chwalcie Boga, zakrzyknijcie narody, zaklaszczcie w dłonie, zgodnie śpiewajcie, Chrystus wstąpił w chwale, skąd przyjdzie do nas, aby zbawić wołających: Śpiewajcie i wywyższajcie Go na wieki.

I teraz. Teotokion: Wysławmy Ojca i Syna, i współniemającego początku Ducha, Trójcę niestworzoną, zjednoczoną naturą i rozdzieloną na Osoby, śpiewając: Zrealizowane niech śpiewa Panu całe stworzenie i wywyższa Go na wieki.

Pieśń 9

Hirmos: Żaden język nie może godnie wysławić, zdumiewa się rozum duchów podniebnych nad Tobą, Bogurodzico, będąc dobrą przyjmij wiarę, gdyż znasz naszą Bożą miłość, Ty bowiem jesteś orędowniczką chrześcijan, Ciebie uwielbiamy.

W chwale wstępując teraz na obłokach, któż to jest? – mówiły zastępy niebieskie, wołając do nich – Podnieście duchowe bramy, Bóg jedyny będący na ziemi połączył się z niebiosami, Jemu z bojaźnią przynieśmy majestat i chwałę.

Patrzcie – rzekłeś do uczniów zasmuconych Twoim wstępowaniem, Słowo – zostańcie czekając z wiarą, aż przyjdzie do was z wysoka Boży Pocieszyciel, niezawistne Źródło wszystkich darów, On was nauczy wszystkiego, jako Najłaskawszy.

Chwała. Widząc na wysokościach odpadłą naturę Adama, chwalebnie posadzoną na tronie Ojca i zawsze wielbioną przez aniołów i archaniołów, trony, moce i księstwa, chwała Temu, który tak zechciał, jednemu Bogu naszemu.

I teraz. Teotokion: Pięknego dobrocią zrodziła Ciebie piękna Dziewica, którego widząc, gdy cierpiał nie mając postaci, ani piękna, Zbawco, płacząc mówiła: Dziwię się Twojej przewyższającej rozum pokorze, Synu, przez którą zbawiasz upokorzoną ludzką naturę.

✘ ✘ ✘ ✘ ✘ ✘ ✘ ✘ ✘ ✘

**W środę siódmego tygodnia po święcie Paschy.
Trójpieśń. Ton 3.**

Pieśń 3

Hirmos: Umocnienie w Tobie nadzieję mających, umocnij, Panie, Kościół, który nabyłeś najdroższą Twoją krwią.

Oszaloną i zniszczoną przez przestępstwo ludzką naturę wzniosłeś, Władco, ponad aniołów jako miłosierny.

Wstąpiłeś w chwale na niebiosa, przy śpiewających Tobie, Panie, bezcielesnych, jako Stwórcy wszystkich i Bogu naszemu.

Chwała. Posłałeś uczniom Twoim Pocieszyciela prawdziwego Ducha, Władco, wstąpiwszy na niebiosa, Najłaskawszy.

I teraz. Teotokion: Wcielone w Ciebie przyszło Słowo, Czysta, poprawiając z miłosierdzia zmiłowań upadek pierwszych stworzonych.

Pieśń 8

Hirmos: Stojący pobożnie młodzieńcy, objęci przez pożerający płomień, pozostali nienaruszeni, śpiewając Bożą pieśń: Błogosławcie Pana wszystkie dzieła Pańskie i wywyższajcie Go na wszystkie wieki.

Spełniłeś całą wobec nas Opatrzność i wzniosłeś się przy patrzących Twoich uczniach, z bojaźnią wołających do Ciebie: Błogosławcie wszystkie dzieła Pańskie Pana.

Mężowie Galilejscy, dlaczego patrzycie na wstępującego Władcę? – mówili aniołowie – Jak Go widzicie, On znowu ma przyjść sędzić cały świat, Jego wywyższamy na wieki.

Chwała. Ducha Prawego, Ducha Bożego, Ducha będącego z Tobą nierozdzielnego, jak i obiecałeś, ześlij nam, na obłokach chwały noszony, Słowo Boże – wołali Boży apostołowie – abyśmy Tobie śpiewali i wywyższali na wieki.

I teraz. Teotokion: W Tobie Mądrość Boża stworzywszy sobie dom, wcieliła się w niewypowiedzianym zstąpieniu, Dziewico nieznająca małżeństwa, Ty bowiem jedyna we wszystkich pokoleniach zostałaś wybrana, aby być mieszkaniem Chrystusa Boga.

Pieśń 9

Hirmos: Nowy i wspaniały cud, bowiem zamkniętą dziewiczą bramę jawnie przechodzi Pan, nagi przy wejściu i noszący ciało przy wyjściu Bóg, a brama pozostaje zamknięta, Ją w niewypowiedziany sposób uwielbiamy jako Bogurodnicę.

W chwale wśród okrzyków wstępuje, jak dawno temu rzekł prorok, będący wszystkich Panem i Władcą. Śpiewajcie Jemu z wiarą narody, śpiewajcie i z bojaźnią wysławiajcie Go, albowiem uczynił rzeczy niezbadane i niewypowiedziane.

Rzekłeś do zasmuconych uczniów: Nie rozłączę się z wami na wieki, chociaż odchodzę do Ojca, który mnie posłał. Idźcie, nauczcie cały świat poznawać mnie, Boga prawdziwego, który uczynił rzeczy przesławne, jak widzicie i słyszycie.

Chwała. „Pokój wszystkim”, powiedziałeś Chryste, i obłok światłości zabrał Ciebie, gdy wszyscy patrzyli, wzniosłeś się z ziemi i wstąpiwszy na wysokości zasiadłeś ponad wszelkim panowaniem i władzą, przeto wysławiamy opiewaną moc Twoją.

I teraz. Teotokion: Okazałaś się zaprawdę mieszkaniem Światłości, albowiem w Ciebie bez zmiany i w niewypowiedziany sposób wcielił się Bóg, który na krzyżu podniósł naturę Adama i był pierworodnym wśród umarłych, przebywając jako Bóg na wysokościach, sławiony wraz z Ojcem i Bożym Duchem.

W czwartek siódmego tygodnia po święcie Paschy.

Trójpieśń. Ton 4.

Pieśń 4

Hirmos: Zasiadający w chwale na tronie Bóstwa, na lekkim obłoku przyjdzie Jezus nadboski i niezniszczalną dłonią zbawi wołających: Chwała, Chryste, mocy Twojej.

Niedostępny w naturze stał się dla mnie dostępny, przyoblókłszy się we mnie, oświecił całą moją naturę i swoim wniebowstąpieniem wznosił ponad wszelkie księstwa i władze.

Jadący na rydwanie Eliasz przeszedł powietrze, przedstawiając dawno temu Twoje wzniesienie się, Słowo Boże. Jak na rydwanie bowiem noszony na obłoku, Zbawco, osiągnąłeś łono Ojcowskie.

Chwała. Uczniom patrzącym na budzące bojaźń wstępowanie i dziwiącym się, Boży aniołowie głosili: Mężowie galilejscy, jak Go widzicie, tak znowu Jezus przyjdzie sądzić wszystko.

I teraz. Teotokion: Odnawiasz, Przczysta, upokorzoną ludzką naturę i poddaną zniszczeniu, przez wcielenie Boga, nieznająca małżeństwa, i w sposób nadprzyrodzony rodząc Go. A my do Niego wołamy: Chwała, Chryste, mocy Twojej.

Pieśń 8

Hirmos: Pobożne dzieci w ognistym piecu zostały zbawione przez zrodzenie Bogurodzicy, wtedy zwiastowane przez obraz, a teraz spełnione. Ono to podnosi wszystkich śpiewających: Wszystkie dzieła Pańskie, śpiewajcie Panu i wywyższajcie Go na wieki.

Ten, który chodzi na skrzydłach wiatru, jest niesiony przez obłok, teraz podnoszony ku niebiosom, gdzie był poprzednio, i posyła uczniom Pocieszyciela, sławiącym i wywyższającym na wieki.

Dobrowolnie przecierpiałeś ukrzyżowanie i pogrzeb, zmartwychwstałeś Wszchemocny i przez czterdzieści dni objawiłeś się miłującym Ciebie, czyniąc im radość. Pobłogosławiwszy ich wstąpiłeś w chwale do Twego Ojca.

Chwała. Nauczywszy teologów w sposób przewyższający słowa, Słowo, i wstąpiwszy do nieba posłałeś im, jak i obiecałeś, wszystko czyniącego i współtrонującego Ducha, śpiewającym: Panu śpiewajcie i wywyższajcie Go na wieki.

I teraz. Teotokion: Zamknięta brama Boża, którą przejdzie jedynie Najwyższy, skieruj mnie na Boże ścieżki i otwórz mi bramy zbawienia, Łaski Pełna. Do Ciebie bowiem przybiegam, Dziewico, jedynej wspomóżycielce rodzaju ludzkiego.

Pieśń 9

Hirmos: **Z** Ciebie, Dziewico, nienaruszonej góry, sam odciosał się kamień węgielny, Chrystus, który zjednoczył w sobie różne natury, przeto i my z radością Ciebie, Bogurodzico, wywyższamy.

Pozostańcie razem zgromadzeni – powiedziałaś do uczniów – aż zostanieie przyobleczeni mocą z wysoka. Ja bowiem już odchodzę i pošlę wam Poczyciela współtrunującego z Ojcem.

Przyjdźcie tajemnie, wszyscy wstąpmy na wysokości widzenia, ujrzawszy duchowymi oczyma siedzącego po prawicy jako Słowo współtrunujące z zawsze będącym Ojcem.

Chwała. Pięknie zajaśniał z grobu jak słońce, Władco, i apostołów jak świetliste promienie pošłał po całej ziemi, jaśniejące i rozpędzające mgłę.

I teraz. Teotokion: Oszczędź mnie, Chryste, gdy przyjdiesz w chwale sądzić świat, rozpędzając mgłę moich żądź, dla modlitw Twojej Rodzicielki, i uczyn mnie dziedzicem niebieskiego królestwa Twego.

W piątek siódmego tygodnia po święcie Paschy.

Trójpieśń. Ton 6.

Pieśń 5

Hirmos: **Od** poranku wołam do Ciebie, który ze względu na miłosierdzie unizyleś siebie bez zmiany i do męki zstąpił, beznamiętne Słowo Boże, daj pokój upadłemu, Przyjacielu człowieka.

Mocą Bożą zrzucił władzę śmierci, zmartwychwstał po trzech dniach, Chryste mój, i w chwale wstąpił na niebiosa, a Twoi uczniowie opiewali Ciebie, Boga i Przyjaciela człowieka.

Nie pozostawiaj nas sierotami, Szczodry, jak i obiecał, pošlij Świętego Twego Ducha – prosili Twoi uczniowie, Zbawco, gdy widzieli Ciebie wstępującego z ziemi, Przyjacielu człowieka.

Chwała. Oto Duch pragnie zstąpić na ziemię w językach ognia, aby jawnie okazać ognistymi stworzonych z gliny czcigodnych uczniów Słowa, ogłaszających Jego przyjaźń do człowieka.

I teraz. Teotokion: Przyoblokł się w ludzką naturę z nieznającej małżeństwa, Słowo, i ze względu na niezwykłą łaskawość dał Ją nam jako mur obronny i opiekę na zawsze, znajdującym w Ciebie jako Boga i Człowieka.

Pieśń 8

Hirmos: **Za** prawa ojców błogosławieni młodzieńcy w Babilonie narażając się na niebezpieczeństwo króla opluli rozkazy szaleńcze i połączeni nie zostali spaleni ogniem, Władcy Bogu godną śpiewając pieśń: Panu śpiewajcie dzieła i wywyższajcie Go na wszystkie wieki.

Odległe od siebie natury zjednoczyłeś dobrocią, Słowo najłaskawsze, poraziwszy wroga cierpieniem ciała Twego, wzniosłeś się w chwale ku Ojcu, którego nigdy nie opuścił, przy patrzących uczniach. Przeto Ciebie z nimi błogosławimy i wywyższamy na wieki.

Zmiłował się, Zbawco, nad tymi, których ukochał, uciskanymi przez wraże okrucieństwo, i wzniosł się z góry Oliwnej, Władco, przy patrzących i

dziwiących się Twoich uczniach, gdy obłok jak tron cherubinów podjął Ciebie z ciałem. Przeto Ciebie z nimi błogosławimy i wywyższamy na wieki.

Chwała. Nie pozostawię was sierotami, synowie i dziedzice mego królestwa, wstąpiwszy na niebiosą poślę bowiem z wysokości Pocieszyciela, który was tajemniczo pouczy w sposób przewyższający rozumienie i ognistymi okazując stworzonych z gliny – zawołałeś do Twoich uczniów, Szczodry. Przeto z nimi Tobie śpiewamy i wywyższamy na wieki.

I teraz. Teotokion: Ponad prawami natury zrodziłaś Dawcę prawa, zabierając cień prawa i dającego światłość łaski. Przeto wyzwól mnie, Czysta, okropnie zwyciężonego przez prawo grzechu, abym śpiewał: Panu śpiewajcie wszystkie dzieła i wywyższajcie Go na wieki.

Pieśń 9

Hirmos: Każdy język wątpi, czy zdoła godnie mówić, waha się rozum duchowy, jak śpiewać Tobie, Bogurodzico, raczej będąc Dobrą przyjmij wiarę, bowiem znasz naszą Bożą miłość, Ty bowiem pragniesz być orędowniczką, Ciebie uwielbiamy.

Zmiłowawszy się nad odrzuconą i pełną zła naturą, albowiem jeden jesteś miłosierny i Przyjaciel człowieka, Łaskawco, przyjąłeś ludzkie ciało i swoją męką związałeś mocnego wroga, wstąpiłeś na niebiosą do Ojca, Chryste, wszystko napelniwszy chwałą.

Dlaczego jesteście smutni? Dlaczego dziwicie się? – aniołowie zawołali do apostołów, stojąc z nimi na górze – Ten Jezus, którego widzicie wstępującego, tak samo znowu przyjdzie w chwale wielkiej sądzić świat, aby wszystkim odpłacić.

Chwała. Pokój dawszy świętym uczniom Twoim, wszystkich pobłogosławiłeś Twoim Duchem jako Szczodry, Łaskawco, zachowawszy nienaruszonymi przez Złego, aby spełniwszy Twoją wolę, Chryste, wszyscy razem stali się godnymi królestwa Twego.

I teraz. Teotokion: Jedyna okazałaś się mieszkaniem Światłości, która oświeciła całe stworzenie, przeczysta, nieskalana Matko Boga. Przeto błagam Ciebie: Oświeć omroczoną rozkoszami życia pełną żądz moją duszę, abym w moich dniach poszedł Bożymi ścieżkami.

We wtorek tygodnia Pięćdziesiątnicy.

Trójpieśń. Ton 2.

Pieśń 2

Hirmos: Boże, Twoje czyny są prawe i wszystkie Twoje drogi są prawem, Duchu Prawdy, skieruj Ciebie błogosławiących na prawe drogi.

Duchu Prawy, skieruj mnie na prawe drogi, Ciebie błogosławiącego.

Pocieszycielu, który przyszedłeś z niebios, zbaw śpiewających Tobie.

Będąc Życiem czyniącym życie i Światłością, Pocieszycielu, zbaw śpiewających Tobie.

Chwała. Pocieszycielu będący prawdziwym Bogiem i Łaskawcą, zbaw śpiewających Tobie.

I teraz. Teotokion: Zrodziłaś prawdziwego Boga, Dziewico Matko, na nasze zbawienie. Módl się do Niego za nami wszystkimi.

Pieśń 8

Hirmos: Bogu, który zstąpił do pieca ognistego ku dzieciom żydowskim i płomień zamienił na rosę, śpiewajcie dzieła jako Bogu i wywyższajcie na wszystkie wieki.

Mądrym uczniom zgromadzonym w Wieczerniku nagle objawiły się rozdzielające się języki jakby ognia i słyszano głos oddechu burzy, wywyższającym Chrystusa na wieki.

Innego Pocieszyciela zesłał nam łaskawie Pocieszyciel Chrystus, mówiącego przez proroków i językami ognistymi nauczającego głoszących Boga mądrych apostołów.

Chwała. Źródło darów, Dawca dóbr, przyszedł Pocieszyciel Duch do uczniów Chrystusa, zstąpiwszy na nich odnowił, jaśniejac im światłością pobożności.

I teraz. Teotokion: Boga będącego bez rozdzielenia w łonie Ojca i zamieszkałego w Twoim materialnym łonie, Czysta, opiewamy, Dziewico Oblubienico Boża, i wywyższamy na wieki.

Pieśń 9

Hirmos: Od Boga Bóg Słowo w niewypowiedzianej mądrości przyszedł odnowić Adama, który przez pokarm okrutnie upadł w zniszczalność, Bóg niewypowiedzianie wcielił się w świętą Dziewicę ze względu na nas, wierni, przeto jednomyślnie uwielbiamy Go w pieśniach.

Oświecający chóry aniołów i kierujący ich zastępami jako Bóg, On teraz przyjdzie zstąpiwszy z niebios, i wzbogaciwszy Boską Światłością rozum mądrych apostołów, posłał ich w świat.

Duch Święty jawnie rozdając bogactwo Bóstwa, trwające i nieubywające, apostołom w językach ognistych i płomieniach, uczynił ich spalającymi oszustwo obłędnego czczenia grzędawiska bożków.

Chwała. Duchu prawdy i rozumu, Duchu mądrości i mocy, i rady, pochodzący od Ojca, ze względu na Syna obficie dawany stworzeniom, zbaw nas, z wiarą kłaniających się panowaniu Twemu.

I teraz. Teotokion: Dziewico pobłogosławiona przez Boga, całą moją nadzieję gorliwie składam na Ciebie. Zbaw mnie będąc Matką Życia i pozwól nasycić się pokarmem wieczności, Czysta, abym wiarą i miłością w pieśniach wielił Ciebie.

W środę tygodnia Pięćdziesiątnicy.

Trójpieśń. Ton 3.

Pieśń 3

Hirmos: Umocnienie w Tobie nadzieję mających, umocnij, Panie, Kościół, który nabyłeś najdroższą Twoją krwią.

Ten, który umocnił moce niebios, dzisiaj niebiosami okazał apostołów, Duch Pocieszający.

Jednoistotnemu, równemu w sile Duchowi współtronującemu i odpowiadającemu Ojcu oraz Słowu, kłaniając się pobożnie wielbimy.

Chwała. Błogosławimy nieskalanego, najczystsze­go Ducha Poczieszyciela przeczystego, rządzącego całym stworzeniem.

I teraz. Teotokion: Byłaś świętym przybytkiem, arką i świecznikiem Światłości niezachodzącej, Najczystsza, z Ciebie będącym w ciemności zajaśniał Chrystus.

Pieśń 8

Hirmos: Stojący pobożnie młodzieńcy, objęci przez pożerający płomień, pozostali nienaruszeni, śpiewając Bożą pieśń: Błogosławcie Pana wszystkie dzieła Pańskie i wywyższajcie Go na wszystkie wieki.

Jedynemu w Trzech Osobach, niepodzielnemu, Bożej istocie kłaniamy się, jednej zasadzie i królestwu, śpiewając: Błogosławcie Pana wszystkie dzieła Pańskie.

Życiodajny i Boży Duch, poznany w najdoskonalszej Trójcy, jest prawosławnie opiewany trójświętymi słowami chwały: Błogosławcie Pana wszystkie dzieła Pańskie.

Chwała. Duch rozumu, Duch Boży panujący, obficie rozdaje dary w wierze śpiewającym: Błogosławcie Pana wszystkie dzieła Pańskie.

I teraz. Teotokion: Piękno Jakuba, Ciebie godną Boga, przeczysta Bogurodzico, piękniejszy od wszystkich wybrał Bóg Słowo, któremu śpiewamy: Błogosławcie Pana wszystkie dzieła Pańskie.

Pieśń 9

Hirmos: W cieniu Prawa i w Piśmie widzimy, wierni, obraz: Wszelkie niemowlę płci męskiej otwierające łono jest święte Boga, przeto uwielbiamy pierworodne Słowo Ojca niemającego początku, pierworodnego Syna Matki nieznającej męża.

Błogosławimy wielce czcigodnego i pobudzającego do działania na rzecz innych Ducha, który dawno temu przez proroków ogłosił obecne oświecenie i obfite wylanie dobrych darów, rozdzielane uczniom i świadkom Słowa.

Wysławiamy Bożego Ducha, który wszystkim toczy i czyni Boże dary, Ducha drugiego Poczieszyciela, pochodzącego od Ojca niemającego początku i czczzonego z Synem współniemającym początku.

Chwała. Wysławiamy łaskawcę i bogatego Ducha, który wszystkich uświęca i oświeca Światłem duchowym, moźne panowanie wszystko nawiedzające, z Ojcem zespolonego i z Synem wspólnie sławionego.

I teraz. Teotokion: Przeminał cień zakonu i siedzącym w ciemności zajaśniało oświecenie, z wielkiej łaskawości wcielony w Ciebie, Dziewico, przed wiekami Jednoistotny zrodzony z Ojca niemającego początku.

W czwartek tygodnia Pięćdziesiątnicy.

Trójpieśń. Ton 4.

Pieśń 4

Hirmos: Zasiadający w chwale na tronie Bóstwa, na lekkim obłoku przyjdzie Jezus nadboski i niezniszczalną dłonią zbawi wołających: Chwała, Chryste, mocy Twojej.

Spełniła się prawdziwa obietnica, przyszła świetlista łaska Pięćdziesiątnicy, chwała Pocieszyciela objawiła się wołającym: Chwała, Chryste, mocy Twojej.

Duch Najświętszy jest niedościgniony, przewyższa wszelki rozum i szybkość zmysłów, albowiem jest starszy od wszystkich wieków, jako wspólny Ojcu i Jednorodzonemu Synowi.

Chwała. Nie zaczyna być i nie przestaje potem, ale zawsze jest głębią niezmierną bogactwa, wszechmocny Duch zawsze będący, sławiony wspólnie z Ojcem i Jednorodzonemu Synem.

I teraz. Teotokion: Ociecił Ciebie Duch Najświętszy, najświętsza Dziewico, czyniąc Ciebie wspaniałym mieszkaniem wcielonego Syna, większą od niebios.

Pieśń 8

Hirmos: Wybawco wszystkich wszechmocny, pośród płomieni przyszedłeś zraszając wielbiących Ciebie i nauczyłeś ich śpiewać: Wszystkie dzieła błogosławcie, śpiewajcie Panu.

Mgłę smutku rozpędzili Twoim pocieszeniem, Najlepszy, pobożnie śpiewającym Tobie i z wiarą wołającym: Błogosławcie dzieła Pańskie Pana.

Rozdając dary według Twego pragnienia, komu chcesz, Pocieszycielu, Ciebie Boga znającym, daj Twoją łaskę z wiarą wołającym: Błogosławcie Pana wszystkie dzieła Pańskie.

Chwała. Jako Bóg prawdziwy Pocieszyciel jest wielbiony z wiarą i służy pobożnie sławiącym i nieustannie wołającym: Błogosławcie Pana wszystkie dzieła Pańskie.

I teraz. Teotokion: Zrodziłaś wcielonego Boga, utul bunt żądź moich i oświeć duszę moją, pozwalając śpiewać: Błogosławcie Pana wszystkie dzieła Pańskie.

Pieśń 9

Hirmos: Ewa słabością nieposłuszeństwa sprowadziła klątwę, Ty zaś Dziewico Bogurodzico owocem noszenia w łonie zrodziłaś światu błogosławieństwo, przeto wszyscy Ciebie wysławiamy.

Boży dar Ducha Świętego został wylany na wszelkie wierzące ciało, jak dawno temu kontemplował prorok radując się i głosząc. My zaś teraz znając spełnienie przepowiedni, oświecamy się.

Twoich uczniów głoszących Boga napełniłeś, Zbawco, Najświętszym Duchem, i posłałeś światu jako Władca i Pan jako promienie światło pobożności oświecające. Przeto wszyscy Ciebie wielbimy.

Chwała. Ogień duchowy oczyszczając uczniów zrosił mocą. Palącą rosą z niebios oświecił świadków Słowa, posyłając światu jaśniejsze poznanie Boga w Trójcy.

I teraz. Teotokion: Poczęłaś ze Świętego Ducha Słowo, które przed czasem zajaśniało z niezrodzonego Ojca i zrodziłaś Go, Czysta, wcielonego ze względu na niezwykłą przyjaźń do człowieka i łaskawość, Bogurodzico, Matko Dziewico.

**W piątek tygodnia Pięćdziesiątnicy.
Trójpieśń. Ton 5.**

Pieśń 5

Hirmos: Do Ciebie, który odziewasz się światłością jak szatą, wcześniej rano wołam: Omroczoną duszę moją oświeć, Chryste, jako jedyny Łaskawy.

Najświętszego Ducha, pochodzącego od Ojca niemającego początku i niewątpliwie spoczywającego na Synu, wysławiamy wierni.

Ducha odnawiającego serca nasze, pouczającego i uświęcającego tych, w których zamieszka, z apostołami przyjmijmy świetliście.

Chwała. Jasno nauczajmy o Najświętszym Duchu, niewypowiedzianie mocnym i wszechmocnym, który odnawia to, co poprzednio było niszczałe, i oświeca wszystkich.

I teraz. Teotokion: Góro jawna, góro ocieniona, góro płodna i stężała, którą Bóg umiłował, święta Dziewico, wybaw sługi Twoje.

Pieśń 8

Hirmos: Tobie, Stwórco wszystkich, młodzieńcy w piecu uczyniwszy chór, śpiewali: Wszystkie dzieła Pana, śpiewajcie i wywyższajcie na wszystkie wieki.

Pocieszycielu, Ty jesteś trwaniem i przebywaniem wszystkich, zbawiaj z wiarą śpiewających Tobie.

Duchu Boży i Święty, Ty jesteś rozdawaniem niezniszczalnych Darów i głębią łaski, bogactwem niewypowiedzianym. Tobie śpiewamy i wywyższamy na wieki.

Chwała. Życiodajną i życionośną łaskę, odnawiającą nas tchnieniem Ducha Bożego i Świętego, śpiewamy i wywyższamy na wieki.

I teraz. Teotokion: Stwórca, Boża Mądrość, uczynił z Ciebie świątynię, Dziewico, zbawiaj z wiarą czczących Ciebie, Najczystsza, i wywyższających na wszystkie wieki.

Pieśń 9

Hirmos: Izajaszu, wesel się, oto Dziewica poczęła w łonie i rodzi Syna Emanuela, Boga i Człowieka, Wschód jest imię Jego. Jego wywyższając, Dziewicę uwielbiamy.

Nasze człowieczeństwo przyniosłeś Twemu Ojcu, Zbawco, i posłałeś nam bogactwo darów Bożej natury Dobrego i Życiodajnego Ducha Świętego, Tobie współwecznego, Władco.

Duch Ojca daje teraz początek Bóstwa naturze z gliny, Duch nieobcy Jednorodzonemu, ale będący jednej natury i istoty, jednej czci i współtronujący.

Chwała. Bożych Twoich uczniów okazałeś niebiosami, Zbawco, mówiących językami ognistymi o Twoim budzącym bojaźń dla nas unieźnieniu, posyłając teraz na nich z niebios działanie Pocieszyciela, Dawco Światłości.

I teraz. Teotokion: Byłaś pałacem Świętego Ducha, Bogurodzico, z której Stwórca, Słowo Ojca, przyszedł jako człowiek i żył wśród nas, teraz objawia poznanie Trójcy.

✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠

W sobotę Pięćdziesiątnicy.

Czwórpieśń. Ton 6.

Pieśń 6

Hirmos: Morze życia wzburzone widząc przez burzę pokus przybiegam do cichej Twej przystani i wołam do Ciebie: Wyprowadź ze zniszczenia życie moje, wielce miłosierny.

Działałeś najpierw wśród zastępów anielskich, dając uświęcenie i oświecając promieniami Bóstwa, Duchu Święty, i utrzymując samym uświęceniem.

Pocieszycielu, proroków okazałeś mogącymi zobaczyć przyszłe rzeczy i jako Dobry zamieszkałeś w ich sercach, pozwalając im ujrzeć daleką przyszłość.

Chwała. Z ziemi wznoszeni ze względu na Boże cnoty apostołowie Chrystusa przyjęli z niebios Ducha wszechwładnego, który zstąpił i zajaśnili zorzą Bóstwa.

I teraz. Teotokion: Duch Święty zstąpił na Ciebie, uczciwszy jaśniejąco czystą świątynią dziewictwa, najczystszy domem dla Syna Najwyższego, Błogosławiona.

Pieśń 7

Hirmos: Anioł uczynił piec rosę rodzącym dla sprawiedliwych młodzieńców, Chaldejczyków zaś spalał z woli Bożej, przekonując prześladowcę do zawołania: Błogosławiony jesteś, Boże ojców naszych.

Ojca i Rodzica, przyczynę wszystkiego, jedyne przed wiekami Syna i pochodzącego Świętego Ducha zgodnie zawsze sławimy, wierni: Błogosławiony Bóg ojców naszych.

Teraz przyjdzie Pocieszyciel nosząc cechę Bóstwa, do apostołów bowiem przemawia Bóg w ognistych językach, jawnie się pokazując: Błogosławiony Bóg ojców naszych.

Umocniłeś uczniów Twoich, niebiosa zawsze podtrzymywane przez jednej czci Ducha Twego, aby głosili Ciebie, Chryste, wielkie Słońce, które nam jasno zajaśniało: Błogosławiony Bóg ojców naszych.

I teraz. Teotokion: Naczynie wcielenia Słowa Bożego, Czysta, Duch Święty ocieni Ciebie, uczyniwszy świetlistą Bożą arka, Przczysta: Błogosławiona Boga rodząca ciałem.

Pieśń 8

Hirmos: Z płomienia sprawiedliwym rosę wytoczyłeś i ofiarę sprawiedliwego wodą spaliłeś, wszystko bowiem czynisz, Chryste, co tylko zechcesz, Ciebie wywyższamy na wieki.

Niewypowiedzianie pochodzący z Ojca i bez pomieszania spoczywający na Synu, Duchu czcigodny i wszechmocny, Ciebie wywyższamy na wieki.

Oczyść nas ze skałań duszy, obmyj nas z nieczystości grzechu, daj nam, Chryste, Prawego Ducha zbawienia, odnawiającego nas na wszystkie wieki.

Chwała. Przyzywałeś żyjących w grobach i odnawiasz oblicze całej ziemi, umartw nasze członki, będących na ziemi, kłaniających się Tobie na wszystkie wieki.

I teraz. Teotokion: Okazałaś się niebem na ziemi, Czysta, bowiem pomieściłaś w łonie niebieskie Słowo, które zbliżyło się do będących na ziemi. Jego wywyższamy na wieki.

Pieśń 9

Hirmos: Boga ludzie nie mogą widzieć, na Niego nie śmieją patrzeć zastępy aniołów. Przez Ciebie, Najczystsza, objawiło się ludziom Słowo wcielone, które wywyższając z wojskami niebios Ciebie wysławiamy.

Jasno nauczając uczniowie ognistymi językami spalili oszustwo bożków i

oświecili dusze wiernych jaśniejącym działaniem Bożego Pocieszyciela, który jawnie przyszedł.

Czyste skarbnice łaski Bożej i nieskalane zwierciadła zorzy Bożej, mądrych Twoich apostołów okazałeś przez Boże jaśnienie Ducha i posłałeś ich, Dobry, jako wielce miłosierny.

Chwała. Daj dobroć Bożą śpiewakom Twoim przez Twoje przyjście, Pocieszycielu, jako Źródło łask, zechciej okazać ich współnikami uzbrojonymi we wszelkie dary jako Łaskawca, jedyny Przyjacielu człowieka.

I teraz. Teotokion: **W** nadprzyrodzony sposób dałaś ludziom Boga, Czysta, którego i nam ubłagaj. Przez Ciebie bowiem, Przczysta, połączył w jedno poprzednio odległe natury i wszyscy staliśmy się godni niebieskiego Bożego dziedzictwa i pokarmu.
